

K. K. WAGH INSTITUTE OF
ENGINEERING EDUCATION
AND RESEARCH, NASHIK.

DEPARTMENT OF MECHANICAL ENGINEERING
MECHAGE 2020

MECHAGE 2020

KARMAVEER KAKASAHEB WAGH INSTITUTE
OF ENGINEERING EDUCATION & RESEARCH,
NASHIK

HIRABAI HARIDAS VIDYANAGARI,
AMRUTDHAM, PANCHAVATI, NASHIK

Ph No. +912532512876 / 2512867 Fax No.:
+912532511962/2518870

Web: www.engg.kkwagh.edu.in

Vision

To Impart Quality Education to the Students in the Areas of Mechanical Engineering and Expose Them to the World of Work

Mission

M1: To impart analytical skills through adequate exposure to theory

M2: To provide exposure to engineering practices

M3: To inculcate professional ethics and provide necessary inputs for the development of overall personality

Title: MECHAGE 2020

Languages: English, Hindi and Marathi

Co-Ordinator: Prof. P. D. Ahire

Prof. N. S. Dixit

Publisher: Mechanical Engineering Department,
Karmaveer Kakasaheb Wagh Institute of
Engineering Education & Research,
Nashik. Amruttidham, Panchvati, Nashik.

Ph. No.: 0253-251876/251867

The editorial board of “MECHAGE 2020” of Karmaveer Kakasaheb Wagh Institute of Engineering Education and Research as an institution does not take any responsibility for opinions expressed and statements made by individual authors.

For Private Circulation Only

FROM HOD'S DESK

कोविड १९ मुळे एक मोठा काळ तुमच्याशी आम्हा शिक्षकांचा तुमच्याशी संपर्क फक्त ऑनलाईन लेक्चर्स च्या माध्यमातूनच राहिला आहे. कोविड १९ ने आपल्या सगव्यांच्याच आयुष्ठावर मोठा परिणाम केला आहे. शिक्षणक्षेत्रावर तर याचा प्रभाव मोठा असणार आहे.

हा परिणाम किती मोठा असेल हे मी माझ्या उदाहरणावरूनच सांगतो. या सेमिस्टरमध्ये मी प्रा. महेश शेलार आणि प्रा. प्रिदा पिल्ले थर्मोडायनॅमिक्स हा विषय शिकवत आहोत. मी ऑनलाईन शिकवत नाही पण माझ्या लेक्चर्सच्या व्हिडीओ करून त्याची लिंक विद्यार्थ्यांना पाठवत असतो. माझे इतर दोन सहकारी हे ऑनलाईन शिकवत असतात. व्हिडीओ बनवत असताना मी याच विषयाचे इतरांनी केलेले व्हिडीओ देखील पाहत असतो. आणि असे जाणवते की कोविड १९ नंतरच्या जगात आम्हा शिक्षकांना शिकवण्याच्या बाबतीत आता जगातील शिक्षकांशी स्पर्धा करावी लागणार आहे. कारण विद्यार्थ्यांना आता ईंटरनेटवर शिकण्याची सवय झाली आहे. त्यामुळे स्वाभाविकपणेच आम्ही वर्गात जो विषय शिकवत आहोत तो विषय जगातील इतर शिक्षक कसा शिकवतात हे त्यांना आता समजणार आहे. शिवाय अत्यंत अवघड संकल्पना शिकवण्यासाठी चांगली अनिमेशन्सदेखील आता उपलब्ध आहेत. म्हणून शिक्षकांवर आता जबाबदारी अशी आहे की आम्ही आमच्या शिकवण्याच्या कौशल्यामध्ये सातत्याने वाढ करत राहिले पाहिजे. फक्त शिकवणे हे जास्त प्रभावी झाले पाहिजे असेच नाही तर आमची परीक्षापद्धतीदेखील आता खूप वेगळी असली पाहिजे. कारण ज्याला फॉर्मेटक्ष असेसमेन्ट म्हणतात त्या पद्धतीने असेसमेंटच्या अनेक पद्धती आता उपलब्ध झाल्या आहेत. आणि हे आम्ही केले तरच 'सर्व ईंटरनेटवर असताना कॉलेजमध्ये प्रक्रिटकल्स सोडून इतर कोणत्या गोष्टीसाठी येण्याची गरजच काय या प्रश्नाला आम्ही उत्तर देऊ शकतो.

पण हे झाले शिक्षकांचे. विद्यार्थ्यांचे काय ? मला नेहमी आजच्या विद्यार्थ्यांचा हेवा वाटतो. कारण त्यांना ज्या विषयात ज्ञान मिळवायचे आहे त्या विषयातील जागतिक स्तराकरील दर्जेदार ज्ञान त्यांना आज इंटरनेटवर उपलब्ध आहे. वर्गात एखादी संकल्पना समजली नाही ही सबब आता त्यांच्याकडे नाही. त्यांना खरंच विषयातील संकल्पना समजावून घ्यायच्या असतील आणि फक्त परीक्षार्थी होऊन मार्क मिळवणे हेच त्यांचे ध्येय नसेल तर त्यांना तसे करणे आज सहज शक्य आहे. जगातील अनेक नामवंत विद्यापीठातील शिक्षकांनी आपले कोर्सेस सर्वाना उपलब्ध करून दिलेले आहेत. प्रश्न आहे विद्यार्थी आणि विद्यार्थिनी त्यासाठी आवश्यक तो उत्साह दाखवणार आहेत का ?

याठिकाणी आणखी एक महत्वाचा मुद्दा तुमच्यासमोर मांडावासा वाटतो. तुम्ही जेव्हा इंजिनीयरिंगची पदवी घेऊन बाहेर पडाल तेंव्हाचे तुमच्यासमोरील आव्हान या आधीच्या विद्यार्थ्यपेक्षा खूप वेगळे आहे. तंत्रज्ञान झापाट्याने बदलते आहे. आर्टिफिशीयल इंटेलिजन्समुळे पूर्वीची कौशल्ये झापाट्याने बाद होत आहेत आणि नवीन रोजगाराच्या संधी नव्या कौशल्याची मागणी करत आहेत.

तुम्ही विद्यार्थ्यांनी जर यासंदर्भात युवाल नोह हरारी या लेखकाची पुस्तके किंवा त्याची युत्थुबवरील व्याख्याने जरूर ऐकावीत. भविष्यातील जगात रोजगाराचे स्वरूप कसे असेल याबद्दलचे त्यांचे म्हणणे खूप इन्साईटफुल आहे. त्यांच्या म्हणण्यानुसार यापुढे माणसाला आयुष्मभर सदैव शिकावे लागणार आहे. आणि त्यामुळे नेहमी नवनवीन कौशल्ये प्राप्त करण्याची आपली क्षमता आपण जिवंत ठेवली पाहिजे. आज तुम्ही कॉलेजमध्ये जे शिकत आहेत त्याचा तुम्हाला तुमच्या कामात थेट उपयोग कदाचित थोडा काळ होईल. पण जसे नवीन तंत्रज्ञान येईल तसे त्याला आवश्यक असे कौशल्य तुम्हाला मिळवावेच लागणार आहे. आणि ही तुमची क्षमता तुम्हाला वाढवायची असेल तर तुम्हाला इंजिनियरिंगचा आत्ताचा अभ्यासक्रम वेगव्या पद्धतीने शिकावा लागणार आहे.

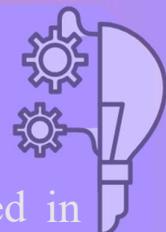
परीक्षेत गुण कसे मिळवायचे हा , त्याची टेक्निक्स काय हे समजून अभ्यास करणे हे तर तुम्ही करताच. पण ते आवश्यक असले तरी त्यापेक्षाही जास्त महत्वाचे असे कि आपल्याला प्रत्येक विषयातील संकल्पना (कन्सपेट्स) समजणे . त्यांचा व्यवहारातील तंत्रज्ञानात कसा वापर झाला आहे हे समजणे. आणि हे समजून घेणे आता तुम्हाला इंटरनेटमुळे शक्य झाले आहे. आणि हे स्वतः प्रयत्नपूर्वक तुम्ही साध्य केले तर तुम्ही स्वतःमध्ये अशी क्षमता विकसित कराल की पुढे आयुष्मभर तुम्ही नवनवीन ज्ञान , कौशल्ये आत्मसात करत राहू शकाल.

तुम्ही जर असे केले तर तुमचे शिक्षण हे जास्त इंटरेस्टिंग होऊ शकेल. इथे शिकलेले प्रत्यक्षात तुम्हाला तुमच्या पहिल्या नोकरीत किंती उपयोगी पडेल हा मुद्दा कमी महत्वाचा आहे. तुम्ही या चार वर्षाच्या इंजिनियरिंगच्या अभ्यासाने आपली बौद्धिक क्षमता किंती विकसित केली हा खरा महत्वाचा मुद्दा आहे.

तुम्हाला हे करणे शक्य क्वावे यासाठी तुम्हाला शुभेच्छा.

- Prof Milind. B. Murugkar

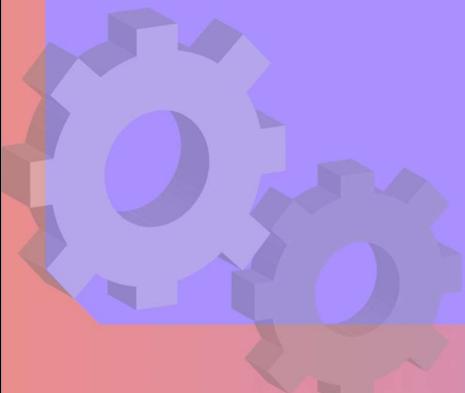
About Department

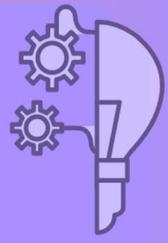

Department of Mechanical Engineering was established in the year

1995 and is approved by AICTE New Delhi and affiliated to Pune University. Department of Mechanical Engineering has been accredited by NBA, AICTE, New Delhi. Department is equipped with the state of art equipment and Laboratories with excellent computational facilities including professional software packages such as AutoCAD, Creo, Ansys, MATLAB, Master cam, Automation studio, etc. The Department is active academically with excellent results and is equally active in co-curricular activities including SAE, ISHRAE, MESA and Renewable Energy Clubs.

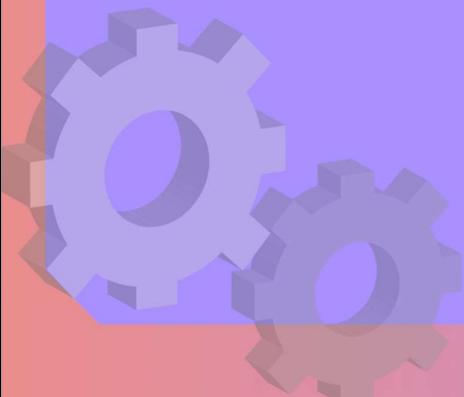
Department is headed by Prof M. B. Murugkar, a teacher par excellence and a multifaceted personality. The Department has highly qualified faculty who are the alumni of reputed institution like IITs and NITs. Specialization both in the areas of Thermal as well as Design streams exists in the Department which is reflected in several research papers published by the faculty. The Department has successfully organized workshops in collaboration with IIT Bombay under the sponsorship of MHRD Govt. of India. The students of the department have presented papers/ participated in various National level events and won the prizes.

Many students of second year, third year, final year topped the university examination with rank 1 to 12. For all round development of the students, various expert lectures/workshop, technical tours/industrial visits are organized in various areas of Mechanical Engineering and allied fields regularly. Many companies of repute conduct campus placement and a good number of students get placed. Popularity of Mechanical Engineering stream has led to an increase in intake to 180.

Department of Mechanical Engineering offers testing, consultancy and training services in the area of Mechanical design, Vibration, Renewable Energy Sources and, Energy management and audit. Department of Mechanical Engineering aims to establish centre of excellence in various areas of Mechanical engineering such as Refrigeration and Air-conditioning, Energy management and audit, Design and to offer value added services to industries as well as society.

Department Of

Mechanical Engineering

Teaching and Non-Teaching Staff

1)PROF. DR KUSHARE PRASHANT BHANUDAS	20) PROF KAWALE PRASHANT KALIDAS
2)PROF. DR SHELAR MAHESH NIVRUTTI	21) PROF. SONAWANE MANOJ SAYAJI
3)PROF. DR. BARAHATE SANJAY DAGU	22) PROF. BHASKAR ROHIT VASANTRAO
4)PROF. DR. PATIL VIJAY SAHEBRAO	23) PROF. BAHIRAM MILIND ROHDAS
5)PROF. VILAS KARBHARI PATIL	24) PROF. BELDAR PANKAJ RAMANLAL
6)PROF. KHOND VAIBHAV VIJAY	25) PROF. BHADAK MUGHDA VIKAS
7)PROF. KADBHANE SNEHAL VASANT	26) PROF. MATE SONALI DINKAR
8)PROF. PATIL ATUL KUMAR SAHEBRAO	27) PROF. RAYJADE GANESH RAMKRUSHNA
9)PROF. SURWADE PRAVIN BHAGWAT	28) PROF. GALANDE VISHAL GANPAT
10)PROF. PILLAI PREEDA SHINOJ	29) PROF. BHUSHAN GULABRAO PATIL
11)PROF. MHASDE CHARUDATT SHIVDAS	30) PROF. DIKSHIT NEHA RAMAKANT
12)PROF. BHANDARE RAMESH VASANT	31) PROF. RANADE PANKAJ BALASAHEB
13)PROF. PARDESHI MOHANSINGH RAMESHSINGH	32) PROF. AHIRE PRITIMKUMAR DILIP
14)PROF. RAHANE PAWAN RAMESHWAR	33) PROF. BORSE YOGESH VIJAYRAO
15)PROF. PATIL NIVRUTTI VISHWAS	34) PROF. VALUNJ CHETAN DATTATREYA
16)PROF. PANCHBHAI MANGESH PRAHLADH	35) PROF. NICHT VIKRANT DATTATREYA
17)PROF. KALE SHIVAJI SOPAN	36) PROF. GHANAYIT MAHINDRA MADHAVRAO
18)PROF. BHAGURE AMIT DASHRATH	37) PROF. GOKHALE SAYALI GIRISH
19)PROF RAKHADE RAHUL DAMODAR	38) PROF. VISawe AJAY SHANTILAL

Department Of

Mechanical Engineering

Teaching and Non-Teaching Staff

- 39) SYSTEM ASSISTANT SHREE JADHAV VAMANRAO
- 40) SYSTEM ASSISTANT SHREE PAWAR RAKESH DILIP
- 41) SYSTEM ASSISTANT SHREE DATE TUSHAR DADASAHEB
- 42) SYSTEM ASSISTANT SHREE SHIRSATH AMIT VILAS
- 43) SYSTEM ASSISTANT SHREE DERLE HARSHAL SOMNATH
- 44) SYSTEM ASSISTANT SHREE AHIRE BHUSHAN PRAKASH
- 45) SYSTEM ASSISTANT SHREE PATIL NITIN SURESH
- 46) CLERK SHREE GAIKWAD BALASAHEB KANU
- 47) CLERK SHREE WAGH SACHIN BALASAHEB
- 48) PEON SHREE MORE MANIK DEVRAO
- 49) PEON SHREE PAWAR NARAYAN VITHOBA
- 50) PEON SHREE SHINDE VIJAY VISHNU
- 51) PEON SHREE TARLE JAGANNATH GANPAT

MECHEAVEN

A two-day Technical Event “MECHEAVEN 2019” was organised by Mechanical Engineering Department, KKWIEER, Nashik on 22nd & 23rd March, 2019.

Venue: Mechanical Engineering Department and K K Wagh ground.

Time: 10am to 5pm

- The Technical Event began with the inaugural function in the presence of Head of Mechanical Engg. Department Prof. M. B. Murugkar, Senior Faculty Dr. P. B. Kushare, Dr. S. D. Barahate & the Honourable Chief Guest Group Captain V. G. Deodhar, Indian Air Force. Event was pleased with the Event Sponsors, Staff Members and the Students of K K Wagh and Various Engineering Colleges.
- This event was organised for the Under Graduate and Diploma Students of various Engineering Colleges to enhance their practical and soft skills. Also, to enrich their managing skills. Total 18 Technical and Non-Technical events like Roborace, Black Tie, Art O Motion, Bike Mania, Poster Competition, Treasure Hunt, Buzz Roadies were conducted within two days in which near about 500 students have participated enthusiastically.
- On Day two we had two great achievers Mr. Vinay Chumble, Entrepreneur and Miss. Shriya Torne, Teen Universe India 2018 who inaugurated the most popular event of Mecheaven i.e., Treasure Hunt.
- The event ended with the Prize Distribution to all the winners by the Deputy Director Mr. Sunil Saindane. Lastly the two days ended handing over the certificates to all the participants & vote of thanks.

TEAM BRAHMASTRA RACING

Team Brahmastra Racing is a group of students of second, third and fourth year of engineering from Mechanical, Production and Electronics departments, which design and fabricates an ALL-TERRAIN VEHICLE. The whole team is always focused on achieving a single motto of making the vehicle capable of running onto any rigorous track.

Complete designing, analysis and the manufacturing of the vehicle is done by the students only using various modelling, analysis and simulation software, thus augmenting their technical knowledge both theoretically and practically. All the manufacturing works like welding, high speed machining is done within the college workshop. The institution is a major supporting pillar for the team and provides materials and funds required for fabrication of chassis and other components.

Along with this the team also gives importance to enhance management skills, communication skills, presentation skills and most important of all, team spirit and team bonding.

In the past year, the team participated in the couple of national level competitions, namely 'BAJA SAE INDIA' and 'ENDURO STUDENT INDIA'. In the former event, i.e., BAJA SAE India, the team secured 'All India Rank 4' amongst 120 participating teams. In Enduro Student India, the team secured winning positions in DirtX and Cost Evaluation sub-events followed by an 'All India Rank 2'.

This year the team again participated in BAJA SAE India and secured the '1st position' in Manoeuvrability sub-event and an 'All India Rank 7'.

Along with these technical achievements, almost all the team members have been placed in various fortune 500 companies like Mahindra and Mahindra, ARAI, etc., with the highest placement package of Rs. 14 LPA.

Currently the team is getting prepared for the 'BAJA SAE INTERNATIONAL', which is going to be conducted in Arizona, USA in the upcoming month of April. The hard work of the team is hoped to be paid off by achieving great positions on the international grounds where top teams from all around the globe are going to participate.

- Team Brahmastra Racing

TEAM BRAHMASTRA FS

Team Brahmastra FS, a place where your dream of building an electric racing car comes true.

It is a platform created by KKW students for KKW students to learn, share, develop, achieve and contribute their skills towards betterment of our society.

We, the first official formula student electric team from KKW Nashik, not only build a racing car but also recruit and rear the best talents and students with zeal to contribute towards electric mobility of India.

We have so far participated in 3 national level competitions and have won several awards with best in design and FMEA formulations.

- Team Brahmastra FS

TEAM BRAHMASTRA QUAD

We are the students of K.K Wagh Institute of Engineering, Nashik. We are the champions of All Terrains. We are the integral part of Motorsports history. Throughout the history of Indian automotive racing circuits, KKWIEER has shown active participations in research, design and fabrication of automobiles from different categories. Passionate students of mechanical engineering in alliance with other departments are actively engaged in building state of the art vehicles to participate at national and international events. Different vehicle types are designed and in-house fabricated by different teams of Quad, BAJA, Formula-One, Effi-cycle, Go-kart and Electric Vehicle, United under the "KKMOTORSPORTS" Automotive Club of KKWagh. I, Ajinkya Rajendra Sonawane, one of the senior members of KKMOTORSPORTS, takes pride and joy while sharing the success story of each member of Team Brahmastra family. After succeeding thorough each filters and stringent interviews, I was recruited in Quad Bike Team famously recognized as "Team Brahmastra Quad" in June 2018 at a good hierarchical position. Due to novelty and complexity in design of ATV, the team struggled severely with several technical designs, financial and resource management issues during its first year. But the team was able to overcome each hurdle in its path with flying colours because of its dedication, unity and mutual respect. As per the individual experiences of team members, Work division and allotment of roles to work on the vehicle sub-systems was done by the team captain considering the personal interests of each team member. Team structure and hierarchy was established for better co-ordination and team management. Balancing with the academics and passion for motorsports, team achieved its goals to build the state-of-the-art Quad Bike renowned as the "Night-Fury 4.0" by working for days and long nights giving their tremendous efforts. Despite of all the hardships faced, Night-Fury achieved the AIR 5 with outstanding performance.

In 2019, Me and My team of 7 members held the responsibility to build a new ingenious and talented team with one true dream and same old passion for the ATV. Failures are inevitable in journey to build and absolute piece of perfection. But while handling failures, integrity and unity of team is very crucial. Despite of lack of funds and financial sponsorships, journey to design and fabricate the state-of-the-art ATV began. Working collectively & collaboratively shows the success as an integral team. Partners in pain are partners in gain. Tremendous support was received from head of department, college faculties, workshop administrators and mechanical engineering

Inspired and Motivated by the previous victory, the enthusiastic team started preparing for the FMAE Hyderabad event in February 2020. This became the most glorious event in the history of KKMotorsports with 8 Awards in different categories. Team achieved the first prize in Design, CAE, Dirtex circuit and aesthetic appearance category whereas the team also achieved the second prize in endurance, manoeuvrability & acceleration while being the lightest ATV in entire India! Team is grateful for the support received from the faculties, staff and seniors from the department and fabrication workshop, which made this victory possible. Along with extracurricular activities and team events, each and every team member was able to maintain its top-notch academic records and rankings.

During the same period, BAJA managed to win award in Manoeuvrability track of SAE event with over all good ranking. Team Param received the best design award. Team Brahmastra FS got 5th overall rank in its first debut in international events. Electric vehicle got best design award in all over the India. After the successful journey of all teams of KKmotorsports, New team is built with highly skilled and experienced members making the team a better one each progressing year. A common misconception found is that the automotive team makes same vehicle each year and waste time and college resources. This is a very erroneous statement. At actual, a new team leader is formed, new team freshers are recruited and the knowledge is passed on to the future generations of Team Brahmastra. The team releases new vehicle each year, with new technology, innovation and design optimization. On an individual level, I was able to recognize a significant transformation in my technical, ethical and team management skills in last 2 years of service at KKMotorsports. This journey made me a better leader, a better communicator, mentor and most importantly a good human being. I appeal every engineering student to get this experience at least for once in his/her engineering life. The Journey, I told here is just a drop from an ocean of experience. Because, every year the rain of experience fills the ocean of knowledge. New droplets of fresh team members, which makes the team to flow infinitely across the challenges of Terrain. And the journey is still to be continued...

Ajinkya Rajendra Sonawane

(B.E Mechanical)

EFFICYCLE- A journey since 2016

Do you know what the best part about hitting a rock-bottom is, the best part of the pit, in which you have been falling for so long? That it is the end, you cannot fall anymore, the only one way in which you can go is the top, and out of the pit. The only thing that helps you in that moment is the right motivation, at the right time, that you can climb out from the pit, that you can succeed again by the sheer hard work of yours. This journey starts with the moment when our college saw the first electric vehicle being manufactured, for the event Effi-Cycle back in 2016.

Team Kinesis (later renamed to Team Param) was the first team to build an Electric Vehicle not only in our college but also among all other colleges in Nashik. And with this feat, the troubles came right behind. It wasn't an easy job to do, those team members, without having any prior experience of working in an electric vehicle, facing many hardships thereof, still went on to completing their dream, to build the first electric vehicle that the college has seen. But it wasn't enough to compete in the competition where more than 80 teams participated from all corners of our country, and most of them were in their 4th or 5th seasons. Still what that team did was to lay the foundation of the event "Effi-Cycle" for many years to come, and for many of their juniors to follow.

And from that season to the Eff-Cycle 2019 season, from a simple electric vehicle to the vehicle equipped with indicators light, brake lights, ultra-sonic sensors, energy regeneration system, the team which put the first brick could see their sky scraper grow. Missing the event of 2017, in the years 2018, 2019 the team won the Overall 2nd Prize in Design and 1st Prize in the Business Plan respectively. The main reason of these achievements was not what we did at the event site but the journey that we traversed through as a team.

Working in a team, teaches you many things not only about the vehicle, but about the life in general. I don't know if the second law of thermodynamics which you were taught in second year will help you in the future or not. But the skills you inherit, when you commit yourself to the team, which are never taught by the teachers or told by our parents, are going to help you when you step out from this college to the never-ending challenges which lay before you

I still remember a time when we had the date of our testing video submission so close to us and we were pretty far away from our targets. It's said that the trouble comes in threes, and the other two were waiting just round corner. Our wheel manufacturer called and gave us the news that he won't be able to deliver us the said wheel in time. And the vehicle's motor was damaged and despite our efforts we couldn't just make it work.

The deadline came closer and closer, day-by-day. But there was no other option left than to work hard dedicatedly keeping all other things on the back of our mind, and focus on the task at hand. We had to think of something to complete our vehicle and we had to do it fast. The dreadfulness grew on all our minds.

Then at that moment, we realized that it was the end of the pit, and the only way out of that pit was out from the top. We continuously worked, days and nights, for incorporating different design changes to ready our vehicle with the make-up wheel and to drive it with an alternate motor. Those days might be like a clogged-up memory to me now, but at that moment, it was an experience, not only for me but for the whole team. Situations like these, when faced by working in a crew could be a terrible experience. But these experiences convert a student into an engineer who is ready to go out and tackle all the setbacks which the world will throw at that engineer. After all, as it is rightly said, a smooth sea never made a skilled sailor, one has to steer its ship through all the storms and tempests to be able to overcome any challenge that awaits the journey.

Abeer Jha

B. E. Mech 'C'

Captain, Team Param 2019

MECHAGE 2020

Editorial Board

Chief Editor

Sumitra A. Bhandarkar

B.E Mech (B)

Marathi Section Editor

Sushil Ushire

T.E Mech (B)

English Section Editor

Roshni Namole

B.E Mech (B)

Design Section

Ayush Kelani

T.E Mech (A)

Dhanishtha Patole

S.E Mech (B)

Megha Pardeshi

S.E Mech (B)

Members

Umesh Gosavi

Asst. Marathi
Section Editor

S.E Mech (C)

Harshadeep Patil

Asst. English
Section Editor

S.E Mech (B)

Vaishnavi Magar

Asst. Hindi
Section Editor

S.E Mech (A)

MAGAZINE HEAD

Pursuing mechanical engineering from K. K. Wagh itself is a privilege. Having this wonderful department, which encourages students to participate in various different co-curriculum and extra-curriculum activities is such a blessing. Whether it can be K. K. Motorsports or Maffick or being a part of an NGO such as Swapnapurti Foundation, NSS, etc. We are very fortunate to get support from Hon. Prof. M. B. Murugkar Sir, HOD Mechanical Dept., and all

Students get the opportunity to attend various workshops and take up courses according to the curriculum or interests of the students. Number of industrial visits are arranged by the college which expose students to real working environment and shown how things are done in an organization. I would like to thank the faculty of the department for all the support students get in their final year projects and during the placement drives.

I'm so grateful for getting this wonderful opportunity to be a chief editor of Mechage 2020. This platform truly showcases many hidden talents from our department. Who knew hands behind a lathe machine can also do wonders on paper? The whole editorial board has done a wonderful job. I wouldn't be able to thank you for this magazine if it wasn't for my team. Everybody did a wonderful job.

- **Sumitra Bhandarkar**

**MARATHI
AND
HINDI
SECTION**

MARATHI SECTION HEAD

माझ्या मराठी मातीचा,

लावा ललाटास टिळा.

हिच्या संगाने जागल्या,

दन्या खो-न्यातील शिळा.

खरंतर प्रत्येक भाषेचं आपले एक वैशिष्ट्य असते, एक वेगळे महत्त्व असते. मात्र मातृभाषेची गोडी ही काही वेगळीच असते असे म्हटले तर वावगे ठरू नये. मराठी भाषा आणि त्या भाषेतील कविता, लघुकथा, कादंबरी, लेख म्हणजे फक्त साहित्य संपत्ती नसून हा विचारांचा एक खजिना आहे.

'Mechage' हा वार्षिक अंक वाचताना अश्याच प्रकारचा अनुभव वाचकांना मिळेल, यासाठी आम्ही सर्वच प्रयत्नशील आहोत. असे म्हणतात की प्रत्येक विद्यार्थ्यांमध्ये एक कवी, लेखक, छायाचित्रकार, चित्रकार असे अनेक कलाकार हे दडलेले असतात. मला तर वाटते 'Mechage' हा वार्षिक अंक त्याच लपलेल्या कलागुणांना जागे करण्याचा प्रयत्न करतो. म्हणजेच हा वार्षिक अंक काम करत असताना आम्हाला भरपूर प्रतिसाद मिळाला. आणि अनेक विद्यार्थी कलाकारांनी हा वार्षिक अंक तयार होण्यात जे योगदान दिले ते अत्यंत महत्त्वाचे आहे. 'Mechage' म्हणजे फक्त एक वार्षिक अंक नसून अनेक कलाकारांच्या कलेची आणि अनेक कवी, लेखकांनी आपल्या लेखणीतून मांडलेल्या विचारांची एक जिवंत पुस्तिका आहे.

अश्या या वार्षिक अंकाच्या मराठी विभागाचे संपादन करायला मिळणे ही खरंच एक अभिमानाची बाब आहे. माझ्या बरोबर या मराठी विभागाचे काम करणाऱ्या माझ्या सर्व सहकाऱ्यांचे मनापासून आभार. तसेच हा वार्षिक अंक तुम्हाला आवडेल याचा आम्हा सर्वांना विश्वास आहे. तेव्हा ह्या ज्ञानाच्या महासागरातून प्रवास करण्यासाठी आम्हा सर्वांकडून सर्व वाचकांना खूप खूप शुभेच्छा...

- सुशिल शशिकांत उशिरे

तृतीय वर्ष (यांत्रिकी)

1." माझ्या गावाची माती "

माझ्या गावाची माती,
तुम्ही घ्या जरा हाती,
तिचा घेऊनी सुगंध,
व्हाल तुम्ही धुंद ॥ १॥

माझ्या गावाची माती,
ज्याने घेतलीया हाती,
त्याला कमी नाही सोन्याची पोती,
घरी नांदते हिरे- मोती ॥ २॥

माझ्या गावाची माती,
जशी सोन्याची धरती,
तिला घेतो अंगावर,
जसा आईचा पदर ॥ ३॥

माझ्या गावाची माती,
जपते नाती-गोती,
कोणी असेल परका,
त्याला करते साबेती ॥ ४॥

माझ्या गावाच्या मातीत,
नाही उच्च-निच्च भेदभाव,
सारे एकत्र नांदतात,
विसरूनी रंकराव ॥ ५॥

- अविनाश सयाजी आहिरे
दुसरे वर्ष (यांत्रिकी)

2. "माझा भारत, अमर भारत"

एक वक्ता आणि सात हजार श्रोते,
तीन शब्द अन् दोन मिनिट टाव्यांचा कडकडाट,
इतिहासातील एक अविस्मरणीय प्रसंग!

ज्याने जगाला दाखविले भारतमातेच्या विविध पैलूंचे रंग. ११ सप्टेंबर १८९३ रोजी शिकागो येथील सर्वधर्म परिषदेला भारतमातेचे प्रतिनिधित्व करणारे भारतमातेचे सुपुत्र स्वामी विवेकानंद हेच ते थोर वक्ते अन् Sisters & Brothers of America हेच ते तीन शब्द. शिकागोतील व्यासपीठावर जिथे प्रत्येक वक्ता Ladies and Gentleman असे बोलून भाषण सुरू करत होता तेथे अमेरिकेतील बंधुंनो आणि भगिनींनो बोलून स्वामी विवेकानंदांनी भारतीय संस्कृतीचा व्यापक दृष्टिकोन जगासमोर ठेवला. सुमारे साडेतीन वर्षे परदेशात फिरून, अन भारतीय विचारांचे धन जगाला वाटून स्वामींजी जेंहा भारतात आले, तेंहा त्यांच्या विचारांवर आधारित असलेले "माझा भारत, अमर भारत" ह्या पुस्तकातील काही मजकूर मांडण्याचा हा अल्पसा प्रयत्न.

स्वामी विवेकानंदांच्या दृष्टिकोनातून भारताला आदर्शाची खाण कोठून भेटेल तर ती इतिहासातून रामायणातील राम, लक्ष्मण, सीता इ. चरित्र आदर्श जीवनाची ओळख करून देतात तर महाभारतातील अनेक चरित्र धर्म आणि अधर्म ह्या रस्त्यावर जीवन जगून त्याचे अनुक्रमे चांगले आणि वाईट परिणाम दाखवुन माणसाला जीवनाबद्दल जागृत करतात. स्वामी विवेकानंदांच्या मते परदेशात लोकांची वृत्ती अधिकात अधिक वस्तुंचा मालक बनण्याची असते तर भारतीय आदर्श जीवन कमीतकमी वस्तुंचा वापर करून अन् निसर्गाची कमीतकमी हानी करून जीवन जगण्यास सांगते.

वर्तमानातील सुधारणांचा आधार असलेले दहा अंक भारतातच शोधले गेले अन् 'संस्कृत भाषा' ही सर्व युरोपीय भाषांची मुळपाया म्हणून सर्वमान्य झाली. अजूनही भारताकडे जगाला शिकवण्यासारखे खूप काही आहे म्हणूनच एवढ्याचसाठी शेकडो वर्षांच्या अत्याचारातून आणि जवळजवळ हेच वर्षांच्या विदेशी राज्यकर्त्यांच्या जुलूमातून निभावून आम्ही अजून जिवंत आहोत कारण आम्ही भारतीयांनी ईश्वर आणि धर्म ही महारले टिकून ठेवली आहेत. परदेशात असताना स्वामी विवेकानंदांनी सांगितले होते की, परदेशात येण्यापूर्वी मी भारतावर प्रेम करत होतो पण ह्या भोगवादी देशांमध्ये फिरल्यानंतर मला भारतातील धूळ, हवा पवित्र वाटते, भारत तर माझ्यासाठी आता तीर्थस्थान होऊन बसला आहे. माझ्या भारत मातेने मागील शेकडो वर्षांमध्ये अनेक चढउतार बघितले पण त्यामध्ये सुद्धा माझी मातृभूमी धीरगंभीर पणे पशुसारखे जीवन जगणाऱ्या माणसाला देवमाणूस बनवण्याचे गौरवशाली काम करत आहे.

स्वामी विवेकानंद बोलले की, 'यत्र नार्यस्तू पूज्यंते रमंते तत्र देवता' अर्थात जिथे स्त्री पूजनीय मानण्यात येते तेथेच देवतांचा वास असतो. पाश्चात्य देशात स्थियांना चांगल्या प्रकारे वागवण्यात येते म्हणून तेथील लोक सुखी, विद्वान, स्वतंत्र, अन् उद्योगी आहेत उलट आम्ही गुलाम आणि मृतवत का बनलो? उत्तर तर स्पष्टच आहे. आत्मपरीक्षण करू अन् इतिहासाचे पाने खोलू तर समजेल की आम्ही पुढच्या पिढीला जन्म देणाऱ्या स्त्रीलाच किती तरी त्रास दिला, अपमानित केले अन हिनपणाची वागणूक दिली.

स्वामींजी पुढे बोलले की, आपण आपल्या पूर्वजांचे स्मरण कायम करावे. हिंदू लोक आपल्या भूतकाळाचा जितका अधिक अभ्यास करतील तितके त्यांचे जीवन उज्वल होईल अन् जो कोणी हा इतिहास त्यांच्या पर्यंत घेऊन जाईल तो खण्या अर्थात देशाचा मोठा हितकर्ता आहे असे समजावे. स्वामींजी कायम सांगत विस्तार म्हणजे जीवन अन् संकोच म्हणजे मृत्युप्रेम म्हणजे जीवन अन् घृणा म्हणजे मृत्यूत्याग म्हणजे जीवन अन् स्वार्थ म्हणजे मृत्यूमाणसाला कुटनितीने, कपटाने, चलाखीने काहीही साधत नसते. ईश्वरा वरील श्रद्धा महत्त्वाचीच पण स्वतःवरील श्रद्धा जास्त महत्त्वाची आहे.

शिक्षणाबद्दल बोलतांना स्वामीजी बोलत की, जीवन घडविणारे, माणूस निर्माण करणारे, चरित्र घडविणारे, आणि चांगले विचार आत्मसात करायला लावणारे शिक्षण आपल्याला हवे आहे. ज्ञान हे माणसात निहित आहे पण ते आवरणांनी झाकलेले आहे. शिक्षण म्हणजे ते आवरण दूर करणे होय. मी एका श्रेष्ठ कुळात, देशात, अन् संस्कृतीत जन्मलो आहे असा ज्याचा दृढ विश्वास आहे अन् त्याविषयी जो अभिमान बाळगतो तो माणूस कधीही वाईट कृत्य करू शकत नाही.

स्वामीजी सांगत ज्याने तुमच्यातील देवत्वाचा विकास होतो ते सदगुण अन् ज्याने राक्षसी वृत्ती बळावते ते दुर्गुण. मी बांधलेलो आहे, दुर्बल आहे, असहाय आहे असे जेहा तुम्ही म्हणता तेहाच तुमच्या दुर्भाग्याला सुरुवात होते, तुमच्या पायात एक बेडी अजुन तुम्ही चढवून घेता म्हणून असे कधीही म्हणूनका, असे कधीही वाटू देऊ नका. आतील ऊर्जा सर्वाधिक संपवण्याचे काम क्रोध करत असतो, जगात सर्वात महत्त्वाची अन् अवघड गोष्ट कोणती आहे तर ती मनावर ताबा मिळवणे. बाहेरील प्रकृतीवर विजय मिळवण्यापेक्षा आतील प्रकृतीवर विजय मिळवणे महत्त्वाचे अन् ज्याने हे केले त्याने जग जिंकले.

धर्माविषयी बोलतांना स्वामीजी शिकागोला बोलले होते की, अन्य धर्माविषयी आम्ही सहिष्णुताच बाळगतो असे नाही तर सर्वच धर्म सत्य आहेत असा आमचा दृढ विश्वास आहे. भिन्न भिन्न प्रवाहातून वाहणारे विभिन्न जलप्रवाह जसे अंती सागराला जाऊन मिळतात तसेच अन् त्याचप्रमाणे भिन्न भिन्न असलेले संप्रदाय, जाती, धर्म हे शेवटी एकाच सत्याला जाऊन मिळतात. प्रभू प्रभू ओरडत बसणारा खरा धार्मिक नाही तर प्रभूच्या इच्छेनुसार कार्य करतो तोच खरा धार्मिक. जर कोणी स्वार्थी, ढोंगी असेल अन् तो जरी जगातील सर्व मंदिरे पुजून आला, तीर्थामध्ये स्वतःला बुवकळून आला, रोज साच्या अंगभर वाघासारखे भस्माचे पट्टे ओढीत बसला अन् चित्यासारखे टीके टिपके काढीत असला तरी तो शिवापासून म्हणजे त्या देवापासून खूप खूप दूर आहे. संप्रदाय असावे पण संप्रदायिक संकुचित पणा नसावा. स्वामीजी सांगत की दुःखाचे मूळ कारण कर्म नाहीत तर कर्मातून येणाऱ्या फळाविषयीची आसक्ती आहे.

स्वामी विवेकानंद ठामपणे सांगत की जीवनात आदर्श असलाच पाहिजे अन् त्या आदर्श बद्दल इतके ऐकले अन बोलले पाहिजे की, तो तुमच्या मेंदूत भिनला पाहिजे, त्याचेच स्वप्न तुम्हाला पडायला हवीत.

आजच्या काळात जिथे आजची तरुण पिढी बॉलिवूड, क्रिकेट मधील नटांना अन् खेळाहूना आदर्श मानते, त्याएवजी ज्यांच्या जीवनात तत्व आहेत, सिद्धांत आहेत, त्याग, बलिदान, शौर्य, असे महान गुण जिथे आहे. असेच महान चरित्र आजच्या तरुणांचे आदर्श व्हावेत.

इतिहासातील एक एक चरित्र आपल्या जीवनाला खूप काही शिकवून जाईल. धर्मरक्षणासाठी स्वतःच्या मामाला मारणारा कृष्ण असेल किंवा वडिलांच्या शब्दासाठी राज्यभिषेकाच्या दिवशी वनवासात निघालेला राम असेल, राजपुत्र असताना देखील लोक कल्याणासाठी राज्यत्याग करणारे गौतम बुद्ध असतील किंवा अखंड भारत निर्माण करून जग जिंकायला निघालेत्या सिकंदरला मरायला भाग पाडणारे चाणक्य, हे आमचे आदर्श होवोत. भिक्षेच्या झोळीत पाणी ओतणाऱ्या लोकांना क्षमा करणारे ज्ञानेश्वर माउली असोत कि हिंदू-मुस्लिम ह्यांच्या ऐक्यासाठी आयुष्याची १२० वर्षे कष्ट उचलणारे संत कबीर असोत, स्वराज्याचे स्वप्न बघणाऱ्या जिजाऊ असोत कि ते पूर्ण करणारे शिवबा असोत, हेच आमचे आदर्श व्हावेत. स्वतःचा मुलाच्या चितेच्या प्रकाशात दुसऱ्या दिवसाचा केसरीचा लेख लिहिणारे लोकमान्य असोत किंवा लंडनला असताना मुलाच्या मृत्यूची तार वाचून पण भारतमातेला स्वातंत्र्य मिळवून देण्याच्या धेयापासून विचलित न होणारे स्वातंत्र्वीर सावरकर असोत, हे आम्हाला जीवनात स्थिर राहण्याची बुद्धी देतील. सात महिन्यात जी त्यावेळेस अतिशय अवघड असलेली आयसीएस परीक्षा केम्ब्रिज विद्यापीठात चौथ्या क्रमांकाने पास करून देशासाठी तिला लाथ मारणारे सुभाष बाबू असतील किंवा अवध्या तरुण पणात देशासाठी सगळ्या सुखांना सोडून ११६ दिवसांचे उपोषण करणारे अन हसत हसत फासावर जाणारे भगत सिंग असतील ते आम्हाला त्यागाची ओळख करून देतील.

मुलींच्या शिक्षणासाठी घरदार सोडणाऱ्या तसेच लोकांचे राग द्वेष पण सहन करून स्री शिक्षणाचे काम चालू ठेवणाऱ्या सावित्रीबाई फुले आमच्या आदर्श व्हायला पाहिजे.

रामेश्वरम् सारख्या छोट्या गावात जन्माला आलेले अब्दुल कलाम लहानपणी जेंव्हा सायंकाळी त्यांचे हिंदू मित्र आरती साठी घरी जात तेंव्हा ते स्वतःच्या घरात जाऊन नमाज पढत अन् हा पूर्ण विश्वास ठेवत की माझे मित्र अन् मी शेवटी एकच तत्वाला पुजतोय. असा महान वैज्ञानिक आमच्या तरुणांचा आदर्श झाला तर धर्मावरून चाललेले वाद भांडण आपोआप थांबतील. असे अनेक चरित्र आहेत जे खूप काही शिकवून जातील पण त्यासाठी आम्हाला त्यांच्या जवळ जावे लागेल

आज कुठेतरी आमचा बौद्धिक स्तर वाढलेला दिसतोय पण आमचा भावनिक स्तर वाढवण्यासाठी कुठेच प्रयत्न होतांना दिसत नाहीये. सगळ्या सुखसोयी पायाशी लोळण घेत असतांना देशासाठी त्यांना लाथ मारणाऱ्या क्रांतिवीरांबद्दल आम्हाला काहीच वाटत नाहीये. देशप्रेम, आई वडिलांचा आदर, निसर्गाबद्दल कुतूहल, पूर्वजांबद्दल कृतज्ञता, नैतिक व्यवहार ह्या गोष्टी जीवनात असणे तितकेच आवश्यक आहे.

शेवटी एवढेच बोलावे वाटते की, जो देश आपला इतिहास विसरतो त्याचा भूगोल बिघडतो. म्हणून इतिहासाचे स्मरण करू, चिंतन आणि मनन करू, अन तो इतिहास इतरांपर्यंत घेऊन जाऊन स्वामी विवेकानंदांच्या दृष्टीने भारतमातेचे खरे हितकर्ते होऊ. जे काही विचार योग्य असतील ते स्वामी विवेकानंदांना समर्पित अन् जर काही चूक असेल तर त्याबद्दल क्षमस्व.

-महेंद्र माधवराव धनाईत
सहायक प्राध्यापक(यांत्रिकी अभियांत्रिकी विभाग)

3. शहीदांना विनम्र आदरांजली

मारुनी पाठीत केला घात पुलवामा,
शुरविरांच्या माखला रक्तात पुलवामा...!
फडकवू चौफेर गगनी जव तिरंग्याला,
ना पुन्हा घडणार मग देशात पुलवामा...!
स्मारका देता सलामी त्या शहीदांच्या,
आजही सलतोय या हृदयात पुलवामा...!
सामना झाला कधी जर त्या लबाडांशी,
मग तयां नक्कीच देऊ मात पुलवामा...!
विसरूनी इतिहास नाही चालणे आता,
भारता तू ठेव रे ध्यानात पुलवामा...!

- धम्मानंद सोनुले
दुसरे वर्ष (यांत्रिकी)

4.दुनियादारी

दुनिया फिरून जेव्हा, वापस घरात आलो,
तेव्हा कुठे खरे त, मी माणसात आलो!
दिसली अनेक रूपे, माझी मला स्वतःची,
पाहून जव स्वतःला, मी आरशात आलो!
केला हिशेब नाही, माझ्या गमावण्याचा,
वाटून सर्वकाही, साध्यापणात आलो!
ओलावले नयन का, त्याला विचारल्यावर,
माणूस तो म्हणाला, भर पावसात आलो!
कित्येकदा मिळाला, मृत्यू मला परंतू
प्रत्येकदा तयाला, देऊन मात आलो!

- धम्मानंद सोनुले
दुसरे वर्ष (यांत्रिकी)

5. हिंगणघाट येथे घडलेल्या कूकर्माचा जाहीर निषेध

गेली इथे शिगेला बघ वासना अघोरी...!
आता जपू थोडे पाऊल टाक पोरी...!
असती समर्पणाची जर जाण त्यास थोडी...!
केली कधीच नसती प्रेमात बंडखोरी...!
सरसावला नराधम जाळावयास नारी...!
फाशी तयास द्याया ठेवा विणून दोरी...!
शिकलास काय वेड्या तू जीवनात अपुल्या...!
सांगून सर्व गेली हरकत तुझी छिछोरी...!
हा कायदा न्यायास न्याय करतो...!
तू आपुल्या घरी ही दाखव तुझी मुजोरी...!

-धम्मानंद सोनुले
दुसरे वर्ष (यांत्रिकी)

6. ती म्हणाली...

ती म्हणाली माझ्याच का प्रेमात पडलासती म्हणाली माझ्याच का प्रेमात पडलास? तुझ्या काळभोर रेशमी केसांवर प्रेम कराव, तुझ्या नागीणीसारख्या नाजुक चालीवर प्रेम कराव, तुझ्या नितळक्षार कांतीवर प्रेम कराव, कोकणच्या आसमंत गारगालीच्या झाडीत पावसाच्या सरीने ओलचिंब झालेल्या लुसलुशित देहावर प्रेम कराव, तुझ्या गुलाबी गालावर पडलेल्या खळीवर प्रेम कराव, तुझ्या खळीवर असलेला तीळ जणु माझी नजरही लागावी नाही म्हणुनच असावा... अश्या खळीवर प्रेम कराव, खळीवर असलेल्या तिळावर प्रेम कराव, तुझ्या मधुर कंठातील स्वरावर प्रेम कराव, तुझ्या गुलाबाच्या पाकळीसारख्या औंठावर प्रेम कराव, तुझ्या अरुंद कपाळावर गोंदलेल्या चंद्रकोरावर प्रेम कराव..... अशी हजार कारणे आहेत की.... मी पडाव तुझ्या प्रेमात.

- धम्मानंद सोनुले
दुसरे वर्ष (यांत्रिकी)

7. माणुसकीत राहू दे..!

जरासा गोडवा अपुल्या, सखे नात्यात राहू दे..!
नको दुसरे मला काही, तुझ्या प्रेमात राहू दे..!
विचाराने व्यवस्थेशी, करूया बंड ये आपण...
लढाई संविधानाच्या, जरा नियमात राहू दे..!
जळाली झोपडी माझी, सखे आगीत प्रेमाच्या...
मला आता निवाच्याला, तुझ्या हृदयात राहू दे..!
मनुष्याला मनुष्याची, जिथे नाही मुळी किम्मत...
नको ते धर्म अन् जाती, मला माणुसकीत राहू दे..!
मला दे भेट प्रेमाची, सखे इतकीच शेवटची...
चितेवर चेहरा माझ्या, तुझ्या नयनात राहू दे..!

-धम्मानंद सोनुले
दुसरे वर्ष (यांत्रिकी)

8. सिद्धांतांचा प्रेमी तो,

सिद्धांतांसाठीच बनलेला आहे...!
सिद्धांतांवर जगणारा तो आणि
सिद्धांतांवरच बोलणारा तो...
सिद्धांतांसाठीच खोट बोलणारा
तर सिद्धांतांसाठीच लढणारा तो...
सिद्धांतांसाठीच प्रेम असतानाही नाकारणारा तो,
तर सिद्धांतांसाठीच प्रेम जपता-जपता जगणारा तो...
सिद्धांत अजुन त्याचे काही त्यालाच समजत नसतानाही...
त्याचे सिद्धांत अहो अजिंक्य ठरवत त्याचे जीवन तो जगत आहे...!

-उमेश शशिकांत गोसावी.

दुसरे वर्ष (यांत्रिकी)

9. शिवजयंती, हो शिवजयंती येऊ राहिली सगळ्या महाराष्ट्रात जल्लोष धासालय

कसला?

शिवजयंतीचा की फक्त आणि फक्त शिवजयंतीचा...

म्हणजे सर्वजण फक्त दाखू राहिले की मीच महाराजांचा किती मोठा भक्त आहे, मीच महाराजा न बद्दल किती आदर बाळगतो, मीच आणि मीच काय करतोय महाराज साठी खरंच खूप काही करता आहात जसे बघतोय आपण मोठं मोठे पोस्टर लावू राहिलो, मोठं मोठे झेंडे लावून रस्ते अडवित शहरात फिरू राहिलो...आणि किती किती रोज व्हॉट्सअप ल status ठेउन दाखवतोय....काय आमच्या राजा नी आम्हाला स्वराज्य मिळून दिल कशासाठी रस्ते अडावित भगवे झेंडे लाऊन फिरण्यासाठी...गोरगरीब रयातेकडून बळजबरी वर्गणी गोळा करून डिजे लाऊन धिंगाणा घालण्यासाठी...!

अहो, जे महाराज रयातेसाठी, मातीसाठी, आणि स्वराज्यासाठी आणि हे स्वराज्य टिकवून ठेवण्यासाठी प्राण प्रतिष्ठा सोडून वावरला त्याच्या जयंतीला हा दिखावा करण्याची काही गरज आहे का?

त्या जयंती च्या दहा दिवस आधी वर्गणी गोळा करण्यापेक्षा आख्या शहराला साफ करा ना. ज्याला खायला पैसे नाही त्यांना एक वेळच जेवण द्याना. अहो ज्यांना शिक्षण म्हणजे माहीत नाही त्यांना काही तरी शिकवा ना.

हिच खरी आदरांजली ठरेल.

मिरवणूक काढण्यात काय अर्थ आहे खरं म्हणजे फक्त दिखावा चाललाय.

तरी महाराजांचे काम काही क्वचित लोक करत आहे.

काय खरंय ना

-उमेश शशिकांत गोसावी

दुसरे वर्ष (यांत्रिकी)

10. तालीम

तालिमीची ओढ ती,
पहाटेच्या सुमारास नांदली...
तालीमीची ओढ ती,
पहाटेच्या सुमारास नांदली...
भक्तीचा भाव तो,
तरुणाईचा राग तो,
मारुतीचा अंश तो,
रामाचा भक्त तो,
मातीचा नाद तो,
मराठीचा अंग तो,
सूर्याचा प्रकाश तो,
छजपतींचा कण तो,
महाराष्ट्राचा केसरी तो,
तालिमित झळकला,
कारण,
रंग तो केसरीचा...पहाटेला लागला...!

-उमेश शशिकांत गोसावी
दुसरे वर्ष (यांत्रिकी)

11. शिक्षक

शिक्षक बिल्डिंग चा पाया
ज्ञानाचा तो असा काया ,
स्वप्रविद्यार्थ्याचे आज
त्याचा इंजिनिअर हाच...
शिक्षक उंच इमारत
भासतो हा क्षितिज
समतोल असा त्याचा
गुण्यागोविंदाचा राजा...
शिक्षक लांब रूऱ्द रस्ता
ध्येय-प्राप्ती गाठण्याचा
जोड भविष्याची याची
विद्यार्थ्याच्या किर्तीसाठी...
शिक्षक आईसम खास
चिंतेचा त्याला ध्यास
छडी लागे छमछम
मग बापाचा अवतार...
शिक्षक बुरुज खलिफा
उंचावतो मान जैसा
स्वाभिमानाचे डोहळे
विद्यार्थ्यांना याचे धडे...
हा आमचाच मित्र
जानतो आम्हा सर्वत्र
नवरंगांच्या ह्या कव्या
व्यक्तीमत्वाचा सोहळा...
ज्याच्याकडे नाही शिक्षक
तो अंधळा अपंग
दाहीदिशांचा राजा
ज्ञानाविना दीन असा.

- नेहा राठी
अंतिम वर्ष (स्थापत्य)

12. पानिपत..

साम्राज्य वर्धिणू मराठ्यांचे अटकेपरी ते विस्तारीले।
सिंधू नदी ते सिंधू सागरापावेतो वर्चस्व ते राखिले।।
भगवा तो आसमंत जाहला, जरीपटका गौरवाने डुले।
दिल्लीचेही तख्त मातब्बर महाराष्ट्राने रक्षिले।।

परांगंदा बादशहा जाहला, दिल्लीत यादवी माजली।
वारंगणेसमान राजधानी, मराठ्यांनी जबाबदारी स्वीकारली।।
रोहिले, इंग्रज, फ्रेंच, पोर्तुगीज-धाक त्यांस बसविला।
पालखेड, उदगीर च्या पराभवाने निझामसुद्दा धास्तावला।।
अयोध्येचा नवाब शुजा-गंगेपलीकडे त्या नमविले।
दिल्लीचेही तख्त मातब्बर महाराष्ट्राने रक्षिले।।

पण प्राचीन साक्ष इतिहासाची, सतत परकीय आक्रमण घडे।
क्रूर कपटी अफगाण बादशहा वक्रदृष्टी हिंदुस्थानकडे।।
अजस्त सैन्यासह अब्दालीने खैबर खिंड ओलांडली।
देशद्रोही जमात इथली आगमनाने हर्षिली।।
सर्व शत्रू एक होवूनी संघर्षाचे मळभ दाटले।
दिल्लीचे ते तख्त मातब्बर महाराष्ट्राने रक्षिले।।

सैन्यासह अहमदशाह दिल्लीच्या वेशीवरी थडकला।
रणमर्द तो दत्ता शिंदे सडा जाऊनि त्यास भिडला।।
“बचेंगे तो और भी लढेंगे”-सह्याद्रीचा सिंह गर्जला।
यमुनेच्या त्या बुराडी घाटी शूर मरहटा धारातीर्थी पडला।।
सणाचा दिवस-संक्रांतीचा. प्राणसंकट दौलतीवर कोसळले।
तरीसुद्दा दिल्लीचे तख्त मातब्बर महाराष्ट्राने रक्षिले।।

भयावह बातमी पोहोचल्यावर दक्खनेत-पेशवे सरदार हळहळले।

जिवाभावाचा मित्र गमावला-सदाशिवराव व्याकुळले।।

अब्दालीचा बिमोड करावा, क्षात्रतेज दाखवावे, जबाबदारी आत्ता भाऊंची।

चपळ हालचाल, आकस्मिक हल्ले-रणनीती अवलंबावी राउंची।।

स्वार्थसाठी नक्हे तर राष्ट्रासाठी उत्तरेत मराठा लष्कर चालले।

दिल्लीचे ते तख्त मात्बर महाराष्ट्राने रक्षिले।।

व्यर्थ लटांबर सोबतीला, चूक झाली मोठी।

निसर्गने कोप केला-रणनीती ठरली खोटी।।

चंबळ-गंभीरा ओलांडता ओलांडता नाकी नऊ आलेले।

कवायती तोफगाडे गारद्यांचे चिखलात रुतून पडलेले।।

प्रचंड जलौघ यमुनेचा-उतार कुठले तीज न आकळे।

दिल्लीचे ते तख्त मात्बर महाराष्ट्राने रक्षिले।।

यमुना आत्ता नैसर्गिक सीमा दोहोंमधली-लष्कराची कूच उत्तरेकडे।

कुंजपुर्याचे ठाणे मारू-चला निघुया आत्ताच सडे।।

दत्ताजीचा सूड उगविला-कुतुबशहाची गर्दन मारली।

पाणी मुबलक पानपती त्या-भाऊंनी छावणीसाठी जागा हेरली।।

नशिबाचा मात्र घात झाला।

अब्दाली यमुनेपार आला।।

पानपतच्या रणमैदानी दोन्ही सैन्यासागर समोरासमोर उभे राहिले।

चकमकी अशा रोजच्याच-शेवटच्या संग्रामाची वाट पाहू लागले।।

मराठ्यांसाठी तेरावा महिना दुष्काळातला-बादशाही कालवा आटला।

रसद तर बंदच होती-वारासुद्धा फिरला।।

कुजून नक्हे तर लढून मरावे-क्षात्रवृत्तीला तेच शोभिते।

दिल्लीचे तख्त मात्बर महाराष्ट्राने रक्षिले।।

परत एकदा संक्रांत-मराठी सेना सज्ज झाली।
पानपताच्या समरभूमीवरी संग्रामाची वेळ आली॥
विश्वसराव प्रतिनिधी पेशव्यांचा-सेनापतित्व भाऊंचं।
राकट गडी तो समशेरबहादूर-रक्त शेवटी राउंचं।।
चतुरंग सैन्य मराठ्यांच-अफगाणांना जाऊन भिडले।
स्वराज्यासाठी,स्वराष्ट्रासाठी उपाशीपोटी लढले,पडले॥
शिंदे,पवार,गायकवाड,होळकर

पायगुडे,देशपांडे,सरदार विंचूरकर-नावे तरी ती किती घ्यावी।
भीमपराक्रम पूर्वजांच्या आपुल्या-आदरांजली त्यांना द्यावी।।
दूरदेशी पानपतावरी-मराठा लढला,भिडला,पडला...पण हटला नाही।
अफगाणी दैत्यांकङ्गनी एकही मराठा शरणार्थी सुटला नाही॥
अपरिमित हानी दोहोबाजूंची-गिणती त्याची करवत नाही।।
महाभारतापरी ऐसे युद्ध – जाहल्याचे ऐकीवात नाही॥

बखरकार म्हणतात-

“ अगणित खुर्दा गेला, २७ मोहरा पडल्या, २ मोती गळाले ” ।

“पण दिल्लीचे ते तख्त मातब्बर महाराष्ट्राने राखिले” ॥

अर्थवृ निलेश पंडित
दुसरे वर्ष (यांत्रिकी)

13. सिद्धांत त्याचा!

सिद्धांतांचा प्रेमी तो,

सिद्धांतांसाठीच बनलेला आहे..!

सिद्धांतांवर जगणारा तो आणि सिद्धांतांवरच बोलणारा तो...

सिद्धांतांसाठीच खोट बोलणारा, तर सिद्धांतांसाठीच लढणारा तो...

सिद्धांतांसाठीच प्रेम असतानाही नाकारणारा तो,

तर सिद्धांतांसाठीच प्रेम जपता-जपता जगणारा तो...

सिद्धांत अजुन त्याचे काही त्याळाच समजत नसतानाही...

त्याचे सिद्धांत अहो अजिंक्य ठरवत त्याचे जीवन तो जगत आहे..!

-उमेश शशिकांत गोसावी

दुसरे वर्ष (यांत्रिकी)

14. माझं मराठी वाचन

"मराठी", मराठी शब्द ऐकला की लगेच डोळ्यासमोर येतो तो महाराष्ट्राचा इतिहास. महाराष्ट्रासाठी, मराठी संस्कृतीसाठी आणि स्वराज्यासाठी दिलेलं ते बलिदान. अनेक संतांचे, छत्रपती शिवाजी महाराजांचे ते विचार. हे सर्व जेव्हा एकत्र येतं तेव्हा सुरु होते 'मराठी'.

तसं पाहिलं तर, मराठी एक भाषाच आहे पण ती महाराष्ट्रासाठी व तिला जपणाऱ्यांसाठी संस्कृती आहे. तर मग, आता विषय येतो "माझं मराठी वाचन". तसं बघितलं तर सर्वात पहिले मी मराठी बोलायला शिकलो. जसं सगळेच बोलतात तसं, मराठी ही माझ्या घरी शिकवलेली पहिली बोली. आई, बाबा, आजी, आजोबा, काका, काकू, मामा व तसेच अनेक नातेवाईक त्यांना हाक मारायला शिकवायचे म्हणजेच एकप्रकारे बघितलं तर मराठी बोलायलाच शिकवायचे. नंतर जसा मोठा होत गेलो म्हणजे शाळेत जायला लागलो, तेव्हा तुकडी व वर्ग म्हणजेच लहान गट. तिथं मग एक-दोन, बाराखडी शिकवली जाऊ लागली. अजूनही आठवतो तो क्षण, जेव्हा १ ली च्या वर्गात अ-अननसाचा, आ-आईचा व इ-इमारतीचा आम्ही वाचून बोलायचो. खरचं खूप मजा यायची आणि एक समाधान व एक अभिमान वाटायचा की वाचायला लागलो. मग नंतर दुसरीत गेल्यावर खूप-खूप हुशार आणि आमचं मन ओळखून शिकवणाऱ्या त्या जाधव मॅडम. त्यांनी शिकवलेलं सगळं काही लक्षात राहायचं एवढं सुंदर शिकवायच्या त्या. त्यांनी शिकवलेल्या त्या चाली, कविता, गोष्टी अगदी मनाला लागून जायच्या म्हणजेच भावून जायच्या. रोज वाचन, रोज एक गोष्ट आणि रोज नवनवीन शब्द मिळायचे आहाला. त्या आत्या म्हणूनच वाचनाची गोडी लागली. नानात्र वर्ग सरत गेले आणि मी माध्यमिक शाळेत आलो तिथलेही अनेक तास. दिवसात आठ तास आणि सहा ते आठ विषय. पण मराठी मात्र आवडीचा. कारण त्यात असायच्या कविता, धडे जे वाचायला खूप आवडायचे. तसं पहायला गेलं तर वाचन प्रत्येक तासाला व्हायचं. इतिहासाच पुस्तक आणि वाचन व भूगोलाच्या तासाला शिक्षक नसताना आम्ही नकाशा-नकाशा खेळायचो. आता नकाशा- नकाशा म्हणजे एखाद्याने देशाचं, शहराचं, गावाचं नाव सांगायचं व ते दुसर्याने शोधायचं. आणि असचं शोधता-शोधता शब्दांची ओळख वाचनाचा मोह कधी वाढला समजलंच नाही. पण एक वाचनाची कला सोबती झाली.

तासाला शिक्षक नसले कि परत मराठीचं पुस्तक आणि आमचं वाचन व्हायचं मग वाचनाने एक गोष्ट केली की लक्ष द्यायचं वाढवलं. वाचनाची आवड तर लागलीच पण वाचनातले चढ-उतारही समजू लागला. मराठीचा इतिहास पाहता ती खूप जुन्या भाषांपैकी एक भाषा. बरेच साहित्य असणारी, अनेक संतानी रुजवलेली ती एक बोली. महाराष्ट्रातल्या लोकांसाठी माय असणारी ती 'माय मराठी' संतांसाठी असलेली ही 'कर्मभूमी मराठी' आणि पेशव्यांनी जपलेला असा 'मराठी बाणा' आजही तितकाच तेजस्वीपणे रुजलेला आहे. म्हणून तर म्हणतात 'ही माय मराठी आमुची', "ही कर्मभूमी आमुची" तिमिराकडून तेजास्वीतेकडे नेणारी ही बोली. तिमिर म्हणजे अंधार, अज्ञान, असमजूतदार मन आणि एक अविचार. आणि तेज म्हणजे एक प्रकाश, ज्ञान आणि विचार जो कि वाचनाने घडतो म्हणून वाचन करून व ज्ञान वाढून ते तिमिर दूर करावे. म्हणून तर कुणी तरी म्हटलंय, "वाचाल तर वाचाल" म्हणजे वाचन केलं तरच तुम्ही वाचाल अविचारांच्या सावली पासून, फसवणुकीच्या जाव्यातून आणि अज्ञानाच्या बंधातून.. तसं बघायला गेलं तर माझं वाचन तसं कमीच आहे पण वाचन मात्र करतो. माझ्या वाचनात भगवतगीता व त्याचाच मराठीत केलेला अनुवाद म्हणजे ज्ञानेश्वरीतील श्लोक आले. त्यातील दडलेला अर्थ उमजला. समर्थ रामदासांचे मनाचे श्लोक. विविध कथा, अनेक लेखाही वाचनात आले. आता लेखांबद्दल विचार केला तर माझे मित्र व मोठ्या भावासारखे असलेले हेमंत भाऊ आपले लेख मला सोशल मिडियाद्वारे व विविध माध्यमांद्वारे वाचायला पाठवतात.

मी ते वाचतोही कारण त्यांचे विचार आणि त्यांचं लेखन अगदी मनाला व समाजाला वाचा फोडणारं असतं. ते अगदी असत्यता व अविचार रोखून विषयाला अनुसरून असं लेखन करतात. तसंच त्यांनी मला क्हाट्सअॅपवर “विचार” ह्या ग्रुपवर अँड केले. तिथे आपल्यातील व समाजासमोर नसलेले पण विचारांचे धनी असणारे व अविचाराला वाचा फोडणारे लेखक आहे. त्यांनी लिहिलेले ते लेख वाचून वाटतं, खरंच आपण कुठेतरी बदलायला हवे, कुठेतरी चमकायला हवे व कुठेतरी आपलेही चांगले विचार मांडायला हवे.

अजून बघितलं तर माझ्या वाचनात रोजच्या वृत्तपत्रात प्रकाशित होणारे लेख सुद्धा आहेत. एक प्रेरणा जागृत करणारा लेख अगदी शुद्ध मराठीत लिहिलेला वाचला होता त्यात छत्रपती शिवाजी महाराजांचे विचार कसे आचरणात आणावे, का आचरणात आणावे हे अगदी सोप्या पद्धतीने मांडलेले. या जगात इतके प्रखर आणि मनात रुजतील असे लेखक, कवी आहेत. पण ते जगासमोर न येता काम करतात. त्यांचं काम म्हणजे चांगले विचार, प्रेरणा आणि विश्वास देण. जगासमोर न जाता आपले विचार लिहून जगात वावरणं ही पण एक कलाच. आणि ते विचार वाचण्याची कला मी साधतो. आपल्या मनात असलेलं सर्वांनाच मांडता येत नाही. पण कवी, कविता लिहून ते ही काम अगदी सहज करतो. कुणीतरी छान म्हटलं आहे,

“विचार अभेद्य ठेवत या जगातून निघून जावं,
पण विचार अजय ठेवत या जगात राहावं.....”

हेच काम ते लेखक, कवी करत असतात आणि माझ्यासारखे वाचक ते जोपासतात. त्यांचे विचार वाचून जगात भटकणाऱ्या भटकंत्याला अविचलीत होण्यापासून नकळत वाचवतात. नुसतं वाचन करणं वेगळं आणि वाचन करणं वेगळं. माझं मराठी वाचन हे प्रत्येक शब्दाचा अर्थ शोधत होतं. म्हणजे एखादा नवीन शब्द आला की तो कुठून आला, त्याचा अर्थ काय? ह्यावर चर्चा करणे हा माझा आगळा-वेगळा छंद. मराठी वाचनात सध्या मी कविता जास्त वाचतो कारण आमचे एक सर प्रत्येक तासानंतर एक कविता आणि त्या कवितेचा अर्थ आम्हाला सांगायचे. त्यांची ही सवय मला कविता वाचायला शिकवून गेली. माझा मराठी वाचनाचा प्रवास तसा खूप आहे पण इंजिनियरिंगला आल्यापासून कमी झाला कारण सगळे विषय इंग्रजीत. त्यात शिकवणारे शिक्षकही इंग्रजीतच शिकवतात म्हणून माझं वृत्तपत्र आणि सोशल मिडीयावरचं वाचनच आता मराठीत आहे. आता कविता वाचता-वाचता करणंही शिकलो. दोन लेखंही लिहिले पण असं वाटतं खरा प्रवास आतांच सुरु झाला कारण वाचता-वाचता मराठीत कधी कविता करायला लागलो समजलचं नाही. शेवटी मी लिहिलेली एक कविता आहे,

“असता बंध, तोडते मराठी.....
नसता बंध, साधते मराठी.....
विचारांवर विचार, करते मराठी.....
कारण असमानी इळकते मराठी.....”

-उमेश शशिकांत गोसावी
दुसरे वर्ष (यांत्रिकी)

15. माध्यमांचा मायाजाल आणि उद्याचा भारत!

'माध्यमे' म्हणजे 'मीडिया' आणि मायाजाल' म्हणजेच एक प्रकारचे 'चक्रव्यूह' आणि ह्याच जाव्यात अडकत चाललेले 'उद्याचा सुर्वं भारताचे चित्र', आणि त्याचबरोबर अंधाराच्या वाटेवर जाणारे भारताचे भविष्य, ही खरंच खूप गंभीर बाब आहे. सध्या भारताच्या अनेक ज्वलंत असलेल्या विषयांपैकी एक असलेला विषय म्हणजेच माध्यमे आहेत असे म्हटले तर वावगे ठरू नये. आणि ह्या गोष्टीचा चा वेळेत विचार करणे अत्यंत आवश्यक आहे.

माध्यमे ही अत्यंत महत्त्वाची असतात. मुळात माध्यमे म्हणजे फक्त एका ठिकाणची माहिती दुसरीकडे पोहचविण्यासाठी चे साधन नसून जनतेचे महत्त्वाचे प्रश्न मांडणारे एक हक्काचे 'व्यासपीठ' आहे. माध्यमे म्हणजे 'सरकार' आणि 'जनता' यांच्या मधला मानला जाणारा महत्त्वाचा 'दुवा' होय. समाजात होत असलेल्या अन्यायाला वाचा फोडणे ही माध्यमांची नैतिक जबाबदारी आहे. मात्र आजच्या मध्यामांमध्ये ती नैतिक जबाबदारी कुठेतरी हरवत चालली आहे असे चित्र निर्माण होत आहे.

खरंतर स्वातंत्र्यापूर्वीची माध्यमे आणि आत्ताची माध्यमे यात बराच फरक आढळून येतो. कारण स्वातंत्र्यापूर्वीची माध्यमे ही एक प्रकारे 'समाजप्रबोधनाची' काम करायची. 1881 साली 'लोकमान्य टिळकांनी' सुरू केलेले 'केसरी' हे वृत्तपत्र असेल किंवा 1920 आणि 1927 साली 'डॉ. बाबासाहेब अंबेडकर' यांनी सुरू केलेले 'मूकनायक' आणि 'बहिष्कृत भारत' हि पाक्षिक असतील. त्यावेळची वृत्तपत्रे आणि पाक्षिक यांनी सामाजिक वैचारिक पातळी तयार करण्याचे काम केले. एकंदरीत उद्याच्या भारताचे चित्र स्पष्ट करण्यास मदत केली. माध्यमे ही कशी असावी याची उत्तम उदाहरणे म्हणजेच स्वातंत्र्यापूर्वीची माध्यमे असे म्हटले तर वावगे ठरू नये.

खरंतर 'विधिमंडळ', 'कार्यकारी मंडळ', 'न्यायमंडळ' आणि 'माध्यमे' हे लोकशाहीचे चार स्तंभे मानली जातात. म्हणजेच माध्यमांचा स्तंभ जर कमकुवत असेल तर त्याचा धोका हा थेट लोकशाहीला असतो. आणि सर्वात महत्त्वाचे म्हणजे कमकुवत माध्यमे हे देशाच्या भविष्याला देखील घातक ठरतात. कमकुवत माध्यमे आणि त्यांच्या परिणामामुळे अंधारात गेलेले देशाचे भविष्य याची अनेक उदाहरणे आपल्याला इतिहासात मिळतात. याचे उत्तम उदाहरण म्हणजे 1933 ते 1945 या काळात जर्मनीचा हुकुमशहा "अडॉल्फ हिटलर" याने माध्यमांवर लादलेली बंधने आणि विश्वयुद्धाच्या अंधकारात ढकलले गेलेले जर्मनीचे भविष्य, ज्यामुळे एकंदरीत जर्मनीची हानी झाली.

1923 च्या काळात 'नभोवाणी', 'वृत्तपत्रे', आणि 'चित्रपट' यांसाठी 'मास मीडिया' हा शब्द वापरला गेला. चित्रपट माध्यमे ही समाजावर मोठ्या प्रमाणात परिणाम करतात. काही उत्तम सामाजिक चित्रपट यांमुळे चित्रपट माध्यमे ही समाजाच्या विक्षिप्त बाबींवर बोट ठेवण्याचे काम करतात. थोडक्यात लोकांची मानसिकता बदलण्याचे देखील काम करतात. 1946 साली 'न्युज मीडिया' हा शब्द वापरात आला. आजच्या भारतीय 'वृत्त माध्यमे' यांच्याबद्दल जितके बोलावे तितके कमीच आहे. मुळात बातमी देताना, 'निवेदक' ती बातमी ओरडून का सांगतो?

ह्या प्रश्नाचे उत्तर मात्र त्या निवेदकालाच माहित असावे, असे वाटते. आज माध्यमांमध्ये जी 'चर्चासत्रे' होतात ती नक्की चर्चासत्रे आहेत की 'वाद-विवाद स्पर्धा' हेच खरं तर लोकांना कळत नाही. बन्याच वेळा या माध्यमांच्या चर्चासत्रात अनेक महत्त्वाचे विषय सोडून भलत्याच विषयांवर चर्चासत्रे घडवल्या जातात. मग 'बेरोजगारी', 'खालावलेली अर्थव्यवस्था', 'स्त्री सुरक्षितता' यासारख्या महत्त्वाच्या विषयांवर आजकालच्या माध्यमांमध्ये चर्चा का होत नाही? हा महत्त्वाचा प्रश्न निर्माण होतो. काही दिवसांपूर्वीच एका मराठी वृत्तवाहिनीवर 'मिसळ बरोबर पाव असावा की ब्रेड' ह्या अत्यंत महत्त्वाच्या प्रश्नावर सुमारे वीस मिनिटे चर्चा रंगली. म्हणजेच माध्यमांना जनतेचे प्रश्न दिसत नाही का? असाही प्रश्न निर्माण होतो.

एकंदरीत माध्यमांच्या या मायाजालात जनतेच्या खन्या समस्या या कुठेतरी हरवतात. लोकांचे खरे प्रश्न त्यांच्या अडचणी या समोर येतच नाही आणि इथेच कुठेतरी माध्यमांच्या नीतिमत्तेवरच प्रश्नचिन्ह निर्माण होते. लोकशाहीच्या एका स्तंभावर प्रश्न निर्माण होणे हे कुठल्याही देशाच्या भवितव्यासाठी चांगले नाही. त्याचा परिणाम संपूर्ण देशावर होतो हे मात्र तितकेच खरे आहे. असे म्हटले जाते की, “एक हरलेला विपक्ष, झोपलेली जनता आणि विकलेला पत्रकार” ह्या तीन गोष्टी देशाचा नाश करण्यासाठी पुरेशा आहेत. यामुळे माध्यमांच्या या गोष्टीवर आज लक्ष केंद्रित करणे अत्यंत महत्त्वाचे आहे. कारण माध्यमे मजबूत असतील तर लोकशाही मजबूत असेल आणि लोकशाही मजबूत असेल तरच उद्याच्या सुवर्ण भारताचे स्वप्न साकार करण्यास मदत होईल.

सुशिल शशिकांत उशिरे.

तिसरे वर्ष (यांत्रिकी).

16. कुणी कुणाचे होत नाही...

उरी एक जोवर नवी होत नाही..!
जखम कोणतीही जुनी होत नाही..!
जरी बांध घाला प्रवाहात कोणी...
हळू जीवनाची गती होत नाही..!
मनाची मनाशी जिथे गाठ पडते...
कधी प्रेम तेथे कमी होत नाही..!
धरू वादळाची भिती मी कशाला..
अता भेदही सागरी होत नाही..!
न हो स्पर्श जोवर मृदू काळजाला...
सखे प्रीत तोवर खरी होत नाही..!
तुझ्या सोबतीने घडो छान जीवन...
अता दुःख मज एकही होत नाही..!
जळे एकटे प्रेत माझे स्मशानी...
जगी या कुणाचे कुणी होत नाही..!

- धम्मानंद सोनुले
दुसरे वर्ष (यांत्रिकी)

गरीब रथ एक्सप्रेस

कानपूर सेंट्रल, स्टेशन पर आपका स्वागत है,
यात्रीगण कृपया ध्यान दीजिए.....
एक तरफ ये शहर की आवाज
मुझे अपनी तरफ खींच रही थी,
और एक तरफ घर की याद रूह तोड़ रही थी।
मां का प्यार और बाप का डर, फिरसे घर बुला रहा था...
इक दफा लगा कि सब छोड़ छाड़कर लौट जाए वैसे के वैसे...
जितने जैसे बेजार, नाकाम, रूठे हैं, बने रहे वैसे के वैसे...
वहीं मोहल्ले टहलेंगे, स्वीटी से बात आगे बढ़ाएंगे,
मां के ताने सुन लेंगे, बात बात पर पिताजी से बहस कर लेंगे,
और कुछ दिनों बाद फिरसे लाचार बनके घूमेंगे।
और इसी दलदल में जैसे के तैसे निपट जाएंगे....
कभी सोचा है? ये बेरोज़गारी, क्या जहर है???

एक बुरा ख्वाब है??? या नींद उड़ा देनेवाला सच है ???
ये शतरंज की मात है, पिताजिकी लाथ है
और चारों ओर बिखरी हई अपनी वहीं फटीचर औकात है।
कहीं काम पूछने जाएं तो वहां निराशा,
घर खाली हाथ आए तो उधर जिल्लत का तमाशा...
जिंदगी पूरी गोल गोल घुमाकर वहीं पटक दे रही है
सीधा तोड़ मोड़ कर पूरा निचोड़ रही है।
कभी तो हाथ खोलकर अपने सीने में समा ले...
कभी तो ये बेरोज़गारी का दाग अपने दामन में छिपा ले।
कई दफा तो सोचता हूं, किसी तरह उभर आऊं,
काम तलाशने शहर चला जाऊं... कुछ तो कर जाऊं....
खैर... अब तो सोचा भी है पूरा पक्का।
अब मैं तो निकला हूं... अपने होशो हवास के साथ।
खुदके सफर में, लापता किस्मत खोजने,
बस गाड़ी निकलनेका इंतजार है...
आशा करता हूं मेरी यात्रा सफल हो।

~प्रथमेश दांड

18. सफर

परीवार को छोड़ कर कही दूर
परिदा चला एक नए मोड़ की तलाश में
पंखो पर अपने उसे थोड़ा कम ही विश्वास है
पर हौसलों में उसके एक बुलंद आवाज़ है
न छाँव का आसरा है , न मदत की उम्मीद
बस आँखों में ख्वाब है और दिल में उसे पूरा करने की ज़िद
ठोकरों से न वो थमा है कभी
मुश्किलों से न वो डरा है कभी
चुनोतियों ने उसके पंखो को तोड़ा ज़रुर
पर उड़ान तब भी उसने ऊँची ही भरी
किनारे का चैन और सुकून छोड़ कर
उसने लहरों सी कठिन और विशाल राह चुनी
समय के साथ नादान थोड़ा समझदार बना है
अपनी हर गलती से उसने एक सबक जरूर सीखा है
मंज़िल फिलहाल दूर है
उसे पाने का एक फ़ितूर है
अब जीवन की हर जंग को जितने की
परिदे की तैयारी , पूरी जरूर है ।

- दीप्ति पाटील

३. अनजाने जानेजिगर

दिलवालो ने दिलो]से कहा है,
मेरे दिलबर को ढूँढ दो,
जाने नहीं कहाँ दिल चुराया उसने,
उस अनजाने जाने जिगर को ढूँढ दो,
जो भी हो,
जैसा भी हो,
जहाँ भी हो,
जिंदा हो तो
एक मुलाकात मुक्कमल करादो,
गर मर चूका हो तो
या खुदा हमें भी जिंदा मरवा दो,
यमराज का पैगाम आया है,
धड़कने तो खामोश है तुम्हारी,
जिंदा कैसे हो,
ये सिलसिला क्या है,
हमें भी बता दो
मिलाना ही नहीं था तो क्यों आया
ये प्यारा मुहाजिर हमारी राह में,
मुहाजिर-परदेसी, प्रवासी
चलो इसका मकसद ही बता दो,
गर या मौला हुई तेरी अदालत,
तो हम भी पूछेंगे हमारे मुखालिफ़ो से मुखालिफ़-विरोधी
दिल्लगी गुनाह है, तो सजा दो,
पर जुबां हम भी रखते हैं,
पहले तुम गुनाह की गवाही तो दो

कोशिश, ख्वाइश, साजिश पूरी तवक्को से की, तवक्को-उम्मीद

पर तेरी हल्की सी भी नुमाइश ना हुई,

चलो छोड़ो,

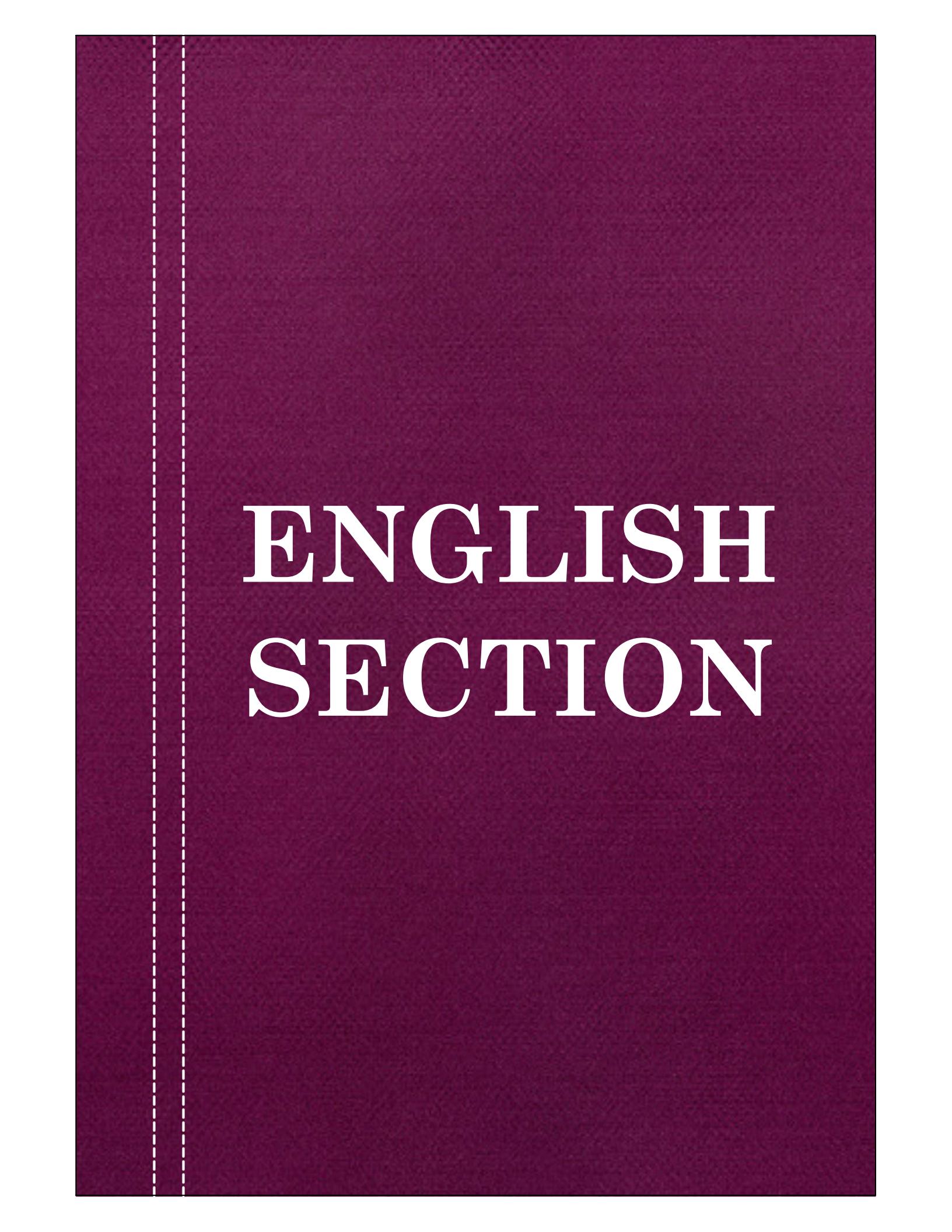
ज़िंदगी के किसी ओर पन्ने पे लिखी होंगी हमारी मुलाकात

तब तक,

सपनो मे ही सही,

पर ये मेरे अनजाने जाने जिगर नींदे तो वापस करादो ।

- यश विजय मोरे

ENGLISH SECTION

ENGLISH SECTION HEAD

It's a matter of great pride and privilege for me being a part of this magazine. I am sure that many of us eagerly anticipate to lay our hands on this copy! I for one have to say, that creative writing is always a satisfying read as it is not restricted to the article, but extends also in unfolding the personality of the writer.

This creates a unique platform in expressing our true selves, and in doing so succeeds in drawing us closer. Our budding talents have expressed their thoughts, ideas, hopes, feelings, aspirations and convictions in a creative way. In fact, this is how they broaden their mental, psychological and intellectual horizons.

We are in the age of digitalization. Our country is seeing digital transformation in all facets of our lives. Kindle is taking over hard-backs. We are more likely to post, ping and tweet. All these varied spaces of self-expression are tempting, but being a book-lover myself, I must admit that holding these colorful talking pages are satisfying like no other. Together, here is yet another edition of irresistible talking pages. Kudos to all who have enthusiastically contributed towards it.

Happy reading!

- **Roshni Namole**
(BE Mechanical)

Highs and lows in a person's journey make him understand the importance of each other, even the sun has to set everything to rise with a new sunshine.

-Abhishek Kadam

1. What made you do this?

You were my best friend, my only friend, my only support system, and my only constant. May I ask you how important I was to you? Where I stood on your list, sadly I didn't see myself on the top of your priority list! Where I lied? How important I was to you? I don't know. So many I don't know! So many questions mark. So many blank faces. So many trembling hearts and the saddest part is I'm among them. You should have told me, you should have let me know what ate you up, what made you do this act. Before committing this crime, you should have called me, texted me discussed with me. I was there for you but you didn't consider me that important. Yes, that's what it means. What was the reason, my friend? Why you ended up your precious life by yourself!

Why you left me with so many secrets yet none seemed worthier than your life. What circumstances did you face in just one day? What was the problem that you didn't share? Was it more valuable than your life? I see now, how successfully you were hiding something more valuable than your life from me. I regret not doubting you but you looked so perfect with that fake smile and bright heart and I horribly failed to recognize your scars! I knew some other version of you, the one who was never disappointed with his life, the one who loved his parents to the core of his heart, the one who never quit, but now I see your parents in tears, shattered and distressed, they stand near your body, pale and almost dead just like you. And the queries in their eyes can't stop the fight. It wasn't a suicide. It wasn't for sure. You murdered yourself, you murdered us too, and now we are half dead, half confused and a forever mystery to solve, what made you do this? A question mark to carry on and we'll search for the answers in all whites and blues. What was the reason my friend, that I lost you? You ended up with yourself for the sake of these worldly desires and possession, to commit yourself to the crime you never deserved to!

To end up like a victim and culprit with no clue.

What Made You Do This? Is enough for me to go on in life and solve these mysteries of suicides!

-Roshni Namole

BE (mechanical)

2. CubeSat

In today's day and age, most of our conceptual and futuristic ideas are turning into reality. Whether it is a fully autonomous driverless electric car or a rover driving on the surface of Mars, we have made impossible things possible. CubeSat is one such thing which is a desideratum for the 21st century. CubeSat is a small and compact satellite that is very cost-effective in two fundamental ways. They weigh only a few grams, which means a rocket doesn't need a lot of fuel to launch them. They are very small in size as compared to our classic school bus-sized satellites. Their size can vary between a fingernail and a briefcase box depending upon the tasks and operations they are designed for.

But how is it made possible? To know the answer, let's take a look inside a CubeSat. A CubeSat is made from circuitry having microprocessors, modem ports, and microchip devices. This is made possible due to the ongoing miniaturization of electronics. New technologies are being pioneered to improve the life of the CubeSat and to fit in more equipment in the compact space.

The notion of CubeSats came into existence due to a collaborative effort done in 1999 between Jordi Puig-Suari (a professor at California Polytechnic State University) and Bob Twiggs (a professor at Stanford University's Space Systems Development Laboratory). The main intent of the project was to provide affordable access to space for the university's science projects.

The first CubeSat was launched in June 2003 from Russia's Plesetsk launch site. In the beginning, the majority of the CubeSats that flew in space were of universities and research teams. But things started to change when the world came to know the true potential of CubeSats and its importance. In 2013 the number of launches suddenly increased as the commercial sector began to send CubeSats into orbit. An Earth observation company called Planet Labs launched dozens of CubeSat-sized Dove satellites in orbit that were used for disaster response and climate monitoring of the Earth.

CubeSats are commonly launched in the Low Earth Orbit (LEO), as their vital applications are remote sensing or communication. They are sent into space using a rocket. There is also a NanoRacks CubeSat Deployer on the International Space Station that launches CubeSats in Earth's orbit when they are brought to ISS with the help of a cargo ship. The lifespan of a CubeSat is generally up to 10 to 15 years. On May 5, 2018, NASA launched two CubeSats along with the Insight lander to Mars. They were our first and second interplanetary CubeSats to travel in deep space. Those two CubeSats were MarCO-A and MarCO-B, which were designed to monitor the Insight lander for a short period during the landing phase on the Mars surface.

It was a proud moment for us Indians when RifathSharook, an 18-year-old boy from Tamil Nadu's Pallapatti town, built a nano-satellite KalamSat that weighs 64 grams. The structure and frame of the satellite were made from 3D-printed carbon fiber. Kalam SAT was launched in the suborbital trajectory by NASA on the Terrier Orion sounding rocket on 22 June 2017. The main drawback of the CubeSat is its advantage. As it is small in size, it can only perform a single specific operation. So multiple CubeSats are made to perform different tasks and operations.

Thus, in a nutshell, CubeSat provides us a door to enter a more advanced type of civilization due to its cost-effective and compact structure to perform operations in deep space. And now I will end this essay with the line said by Neil Armstrong, "That's one small step for man, one giant leap for mankind."

- Lokeshkumar Thakare
SE C Mechanical

3. Humanity

A spark from heaven was sent on earth,
With a pure and beautiful soul at birth.
To beautify the world and justify the beauty,
Was the only work as a part of his duty.

Growing up with age, he got divided into species,
Air, water, and soil become their premises.
Nature as their mother they didn't need to worry,
They ran the life cycle without any query.

Once an ape got smarter than the others,
He shared those things among his brothers.
Passing down the descendants their intellect and agility,
They gave rise to a race called Humanity.

Though in all aspect's human grew differently,
He was still a part of nature's family.
They loved each other nice and fair,
The warmth of merriment was sailing through the air.

After a time period, he left the family,
He got civilized was his reason quite silly.
Inventions and discoveries led his way to new possibilities,
Food, shelter, and clothes became his basic necessities.

Power and intellect can be a great conflation to use,
But humans went blind for their profits to induce.
He entitled himself with charming adjectives,
None of them he did deserve in my view.

People having greed for power, won't let it go so easily,
He came up with humans when other species were increasing rapidly.

And the time when the human population went up,
He came up with religion, caste, and race for their startup.
After a time and age, he got settled all over the earth,
Destroying Mother Nature which gave him birth.

Hunting down everyone, which were once a family,
Welcome to the place where the rich survive and the poor die daily.
He is now digging his own grave to bury,
Alas, it's the 21st Century.

Humans were making weapons to kill each other using their mind,
A mouse won't build a mousetrap for their kind.
Lines got drawn on land, water, and air all three,
You can find terror in those who think they are free.

Nowadays faith is like playing with dice,
Because everyone has a price.

Once the future was imagined with all,
Now it's only human and his technological squall.
They say, "We will rule the world forever",
Oh, what a perfect metaphor.

The world saw humans as a great opportunity,
They turned out to be evil anyway.
They gave the world a glimpse of fake aspiration,
They knocked on the door and ran away.

Yes, not all human beings are responsible for today's world fate,
But their quietness and ignorance are the real reasons in today's date.

Thus, the whole world has been through extreme pain,
In order to pay for human's deed again and again.
Maybe still there is a window of optimistic opportunity,
If in them remains somewhere a little 'Humanity'.

- Lokeshkumar Thakare

SE C Mechanical

4. This is your story

This is your story.

It would go on forever with no end

This is your story

It would go on forever with no end.

The tear of happiness in the eye comes from a content heart.

Isn't it the wealth you are in search of?

Every memory has a hundred years of life.

Don't know how many are waiting, move ahead in search of them.

Won't your story stand in humans

...like that of a saint.

Won't your story stand in humans like that of a saint?

This is your story.

It would go on forever with no end.

Won't this journey prove how great selflessness is?

It'll be written forever without being worn away.

Won't your sight say how small is the darkness?

Even the sky isn't enough to share the light emitted by you.

Won't your story stand ahead as a great sage among the humans?

Like that of a saint.

Won't your story stand ahead as a great sage among the humans?

...like that of a saint.

- Shreya Dudam

SE Mechanical

5. A Common Story

Let's write something different!

Something that would leave people in amazement.

Something uncommon, unique, and exceptional in its own way.

So what should I write about?

We people believe that we have different stories, we have taken different paths in our lives, we have chosen our ways and we are living differently!

But aren't we who feel the same at night low, profoundly helpless and miserable sometimes?

Aren't we who feel better just by being with someone who loves us right?

Aren't we crying silently when we all get broken from inside?

Aren't we feeling complete just by holding the hands of our loved ones?

Aren't we all humans who feel too much at the end of the day?

Aren't we the same now?

Don't we all have a common story?

We go through the same emotions and yet we pretend to have a different life.

Maybe our stories are different right now but we all went through the same phase sometimes in some dimension and now we just don't know who's struggling with our past which we faced before.

So all we say to heal them with words that we understand their pain and it'll be all alright and have faith, and so on to console their fate.

Stories forming a loop and then connecting strangers around with emotions and lessons.

With sad eyes and taste of wines, with laughter and humor, with generosity and kindness, with every fold of our lives, we connect to someone on a different level.

So how am I supposed to portray such a mutual emotion of human beings which is massive and never ending! Is pretty huge and immensely connecting people around the world? We all know what it feels to be in their phase or we will know someday what it is to be in their phase, but till then let's not be too quick to judge the people around us.

- Roshni Namole

BE (mechanical)

6. I wonder

I wonder,

If I will fall in love again,

Go through that madness which makes my heart beat again

I wonder,

If she will ever come again,

Like cold breeze in spring which gives me the desire to live again,

I wonder,

If she ever will be kind again,

Like a mother to their sons, sister to her brothers.

I wonder,

If my feelings will ever reach her again,

Like river meeting the ocean, sunshine enlightening the leaves

I wonder,

If we can be together again,

Like moon and stars sailing in the sky of the endless night.

I wonder,

If you will read my heart again in those five minutes of ours...

You just read my heart dear...

I wonder... I wonder...

- Anup Ghawat
(BE Mechanical)

7. It's Never the End

In our lives to every challenge, we fight
Though our strengths too low but still we strive
From standing on our feet as a toddler to speaking the first word
Everything was so difficult to achieve yet it was sincerely accomplished
Some of us were pro while others faced learning difficulties
The world surely might give up on them
But their determined efforts made them stand
Who definitely made us believe it's not the end
Growing up made us realize the real meaning of life
We drowned, we cried, we also gave up many a times
But there was something inside us that kept the flame burning
May be a belief that no matter what at last it will always be alright
As a teenager it was hard to deal with situations a while
The changes mental, physical or social made every neuron of mind go wild
The taunts or several labels given by the society tried to erode our will
Yet adamant today I stand, because it's a quest to conquer which has no end
Days are black or white; even the giant sun has to hide light when it's night
Conditions are awful sometimes as it is rightly said "each cloud has a silver lining"
Failures are never a conclusion of a journey in fact a chance for its new initiation
And thing that is foremost required is self determination
Life was never easy and will never be
But it carries precious moments of laughter shared, the bonds made
The love that evolved, the sorrow cries or the battles fought together
It is all about the sweet and cherishing memories we created that will be with us forever

At last, it's the experience that matters
The happy impressions that we created on the path of our lives
The family we got as our best friends or the friends who became our family
So, what if we didn't get everything, we decided
Or the plans we made didn't work out
Instead, we all gave birth to a fighter within us
And surviving through all the odds indeed made us victorious
There will be conditions when you will tend to lose hope
Where to quit will seem more easier than trying hard
At such times just remind yourself to defend
Remember dear champions "it's never the end"

- Dipti Patil

8. Nothing Different

Today appalling doldrums are in every sector of our nation,
Are the politicians the only ones to criticize this situation?
The mentality of this society has to be sized up in this frame,
Your vote gets traded for mere price and trumpeted faux,
For your adolescent dreams, worth a revolutionary cause.
Democracy is being run by towering business titans,
Who wants the green to grow in their gardens?
The largest democracy is left with the least secular liberals,
The wrongdoer politicians act and are treated as autocratic rulers.
The education system was made to make me fly,
Because my steps were diffident, and the limit was the sky.
My father had to sacrifice a lot to add to my pace,
To craft my wings through his sweat, blood, and grace.
I have been in this situation quite a few times,
Where my father had to beg for my future, which was sublime.
My dreams were made to be conquered by me,
Not through my father's cry and money.
No longer had my thoughts been secular,
Then they started to paint me sacred.
I plead for justice but didn't get one,
Pouring out my soul was just for fun.

- Lokeshkumar Thakare

(SE mechanical)

9. Just a while longer

Just a while longer,

With the sun shine making its presence in the dark room

You lying in bed with sweet grin covering your face,

Sun is being mischievous,

But I will cover it just a while longer

Aroma of tea is nothing

Without you adding sugar in it,

Clock is ticking fast

But I will ignore it just a while longer

Being apart from you is painful

Being apart from you is bliss

Your voice is echoing in my head

But I am hearing it just a while longer

Wind of dusk carrying a message

Someone is waiting on the other end

The road ahead is too long

But I will travel it just a while longer

Every day is a gift

As I have you around

Sleep is taking over me

But I will hold you just a while longer

Anup Ghawat

(BE mechanical)

How the current pandemic situation has affected students all across the world?

The foundation of every nation gets crushed whenever there is a depreciating outbreak of pandemic in the world. Several innocent lives fall victim to it. In the present time that outbreak is COVID-19. Covid-19, the worst nightmare of the millennial, has drastically spread its lethal web across the globe. And everything has been on a halt since then. Many sectors of the world had to suffer due to the impact of this crisis. One such sector is the education system which had a global impact, on all the students worldwide.

All the educational institutions around the globe have been temporarily closed down to reduce the spread of Covid-19. China was the first country to pull in restrictions against the pandemic, and a while later all other nations followed the same. Home quarantine has caused many problems that are difficult for students to cope with. Number one problem is the social status of the students that had hit the most. Students are unable to have a physical interaction with their friends and teachers. This state of nature is new for the students of young age. They are in a limbo of confusion due to uncertainty of the situation. No one knows when things will become normal. In such conditions, they can neither study nor work. The pandemic had a robust effect on part-time students, undergraduate students, students with a lower living standards and less developed regions of Africa and Asia. Majority of the schools, colleges and universities have shifted towards the digital platform to link with students and resume their studies from home. The learners are grasping knowledge through video conferences and live interactions with their teachers through the internet.

The governments around the globe are doing everything possible to prevent failure in the educational process. They are coming up with new policies and bringing more investments in the field of digital literacy and its infrastructure. So that there is flexibility and a user-friendly system in the digital platform for both, the teachers and the students. But this kind of facility is unavailable in the underdeveloped nations. Some countries in Africa and Asia are not able to do so due to lack of internet service providers and weak digital infrastructures. Although the Covid-19 pandemic is affecting all students, it has impacted more to those who were in their last year of bachelor's degree. They don't have a result in their hands. And the unemployment rate in India is skyrocketing. Students appearing for the engineering and medical college entrance exam test had to suffer a lot due to the postponing of their exams. Many of the exams either did not happen or were closed down in the middle.

Due to such circumstances, students went through a trauma, which led to depression and anxiety. Many students have committed suicide to get rid of stress and the signs of failure in their coming future. Education disruption impacts the readiness of students for the future and also has a gargantuan economic and lifestyle impact. Students from rural areas were affected the most as they didn't have the accessibility to the internet and current news related to studies and exams.

Many of them lost their jobs and internships, and are struggling to have a livelihood. Especially the students who are orphans.

Every educational institute in the world makes a planned schedule and timetable advance in time so that their systems operate smoothly. Due to Covid-19, their plans have got muddled. Many educational institutes are facing problems of lack of funds. Thus, shifting the education system on a digital platform helps them a lot. But in some parts of the world students are facing problems as the universities and schools are demanding more money than usual. Financially backward students are falling prey to the rise in fees. The government should have a look into this matter and pass a decision to help those students.

Due to this pandemic, parents now have time to spend and be able to focus on their kid's studies and education. Students were discussing their problems with their parents so that they have crystal clear views related to education. To make things easy for students, many online educators have developed courses for students to procure knowledge outside the academic subjects. Students are learning about coding, ethical hacking, English speaking and many others. They are attending and are applying for online internship courses.

Some of them are working on futuristic notions which could change the world. Others are focusing on startups which could pave their paths towards a better future. It's a fact that people die due to the fear of disease rather than the disease. In the time of lockdown, students' mind and body gets affected the most. They should try meditation to help themselves stay calm. Engaging yourselves in in-home activities or fun activities could help. Students should find a source of inspiration and positivity for their coming future.

Nothing can stop you if you are on the move. The spare time which the students have got due to COVID-19 is precious in itself. They should make use of it as much as possible. They can use this time to learn new skills and hobbies and refurbish the old ones. Those skills can be painting, dancing, indoor games, singing and many others. Start reading eBooks through the internet to learn something value-adding. Or later you could end up with just regrets. Instead of clicking on the phone, try to find the improvements needed. Change your frame of perspective if you want to see a change. This pandemic has opened a new window of opportunity, which is online education. It is very vital in a country like India, where 48% of its population is between the 15–40 age groups. And all of them want to learn something new every day. In today's day and age, online learning isn't just to satiate curiosity and to get quick answers.

But to explore the vastness and richness of the subject. EdTech companies and startups have a well built and feasible structure which is cost-effective, sustainable and user friendly. You can access this course from anywhere and at any time as per your needs. You can interact with the professionals of the particular field to solve your doubts and resolve your interests. It's estimated that in 2021 the online education market of India would be around 2 billion dollars.

Which will be a win-win scenario for both the students and the governments. Truly Covid-19 pandemic has unleashed the biggest calamity for the 21st Century. But as every coin has two sides, so do the situations and its consequences. And thus, we need to overcome this situation and squeeze out the yield. While doing so, remember to avoid public gatherings and maintain social distancing. Follow the guidelines provided by the WHO. And appreciate the front-line heroes around us for their service.
#dontspreadthedisease

- Lokeshkumar Thakare
(SE mechanical)

Birding Through the Lens

BIRDS have always intrigued humankind. They are one of the best known and highly valued elements of the natural world, comprising more than 11,000 different species, an extraordinary variety, ranging from Hummingbirds to Ostriches, from Penguins to Eagles; each species being unique, in its appearance, habits, and their habitats. Some birds like Flamingos occur in huge numbers and undertake extraordinary annual migrations, covering literally half the world while some birds like Grey Herons are represented by only a handful of remaining individuals.

Birding, as commonly called, is a hobby of spotting and studying birds where one needs to have great patience and admiration of the uncertainty of nature to truly enjoy it. Thus, impatient and result obsessed people rarely get along with it. The unpredictability of the bird sightings and difficulties in spotting the correct movement make Birding a true test. And if you find this observation challenging, you can surely understand the plight of bird photography! Despite these difficulties, or perhaps simply because of them, bird photography leaves some mesmerizing and ecstatic memories with the bird photographers and the same goes with me.

RED BREASTED KINGFISHER

The memories of long waits to catch one fleeting moment of a bird in flight can leave a photographer thrilled for days. Not surprisingly, bird watching and bird photography have become the greatest of hobbies and passions for many folks. If patience is a virtue, then birds often test it to the limit. I remember sitting in a marshy swamp for more than 1 hour just to click a PURPLE SWAMPHEN and GREATER EAGLE in full wing spread flight! But, the satisfaction of catching that moment removes all traces of the agonizing wait. Birds, agile, and swift as they are; are rather tough subjects to capture in the lens. Also, their small size and hypersensitive nature to possible threats make photographing them a challenging proposition.

ADULT WITH A JUVENILE FLAMINGO

PURPLE SWAMPHEN

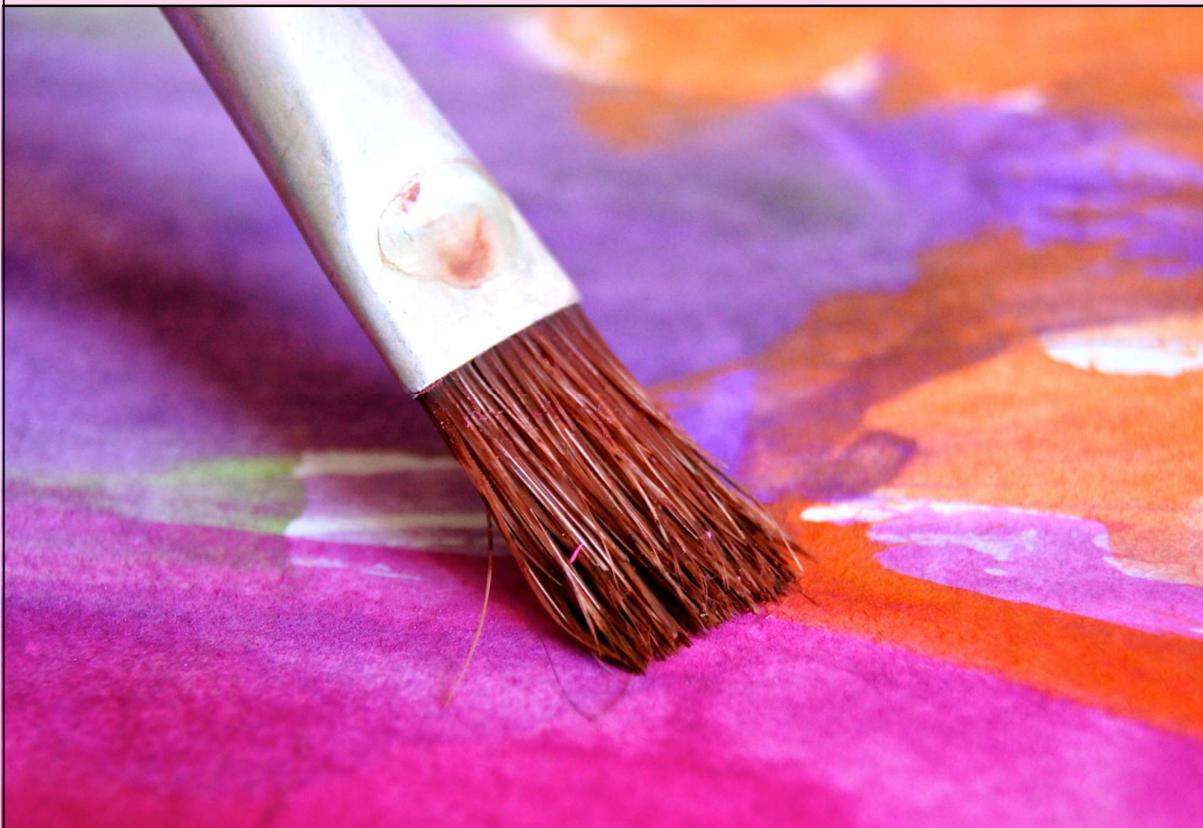

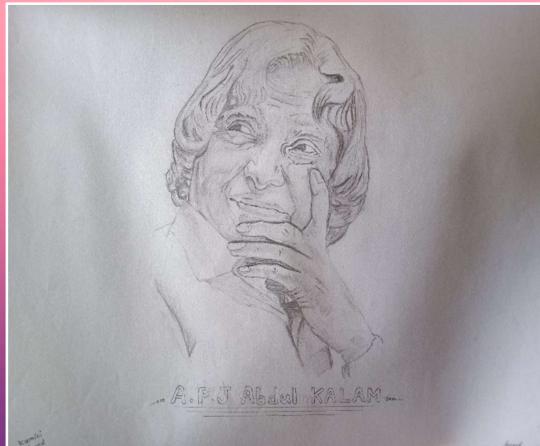
GREATER EAGLE

For truly capturing rare bird moments, one needs to understand the bird's habits, for instance, a KINGFISHER often swallows its kill only to vomit the leftovers (bones) after 7-8 mins or the JUVENILE FLAMINGOS which are greyish in color, get their famous Reddish Pink shade by eating the special coloring chemicals called pigments found in the algae they eat, or the SPOONBILLS like to sleep on one leg. Knowing such trivia, a bird photographer will wait for the right moment to capture it.

I can't think of a better place than Bhigwan, Maharashtra to spot such moments of divergent bird species. It's a paradise for any bird lover. With almost 18,000 square hectares filled with Ujani Dam Backwaters, one can easily spot 400 different species of birds through the year. Especially from November till January, migratory birds like Greater Flamingos, a variety of Ibises, Storks, Egrets, Northern Shovelers visit Bhigwan. Recently Bhigwan has been declared as a bird sanctuary by the Ministry of Forest and Environment. Nandur-Madhymeshwar, Bharatpur, or Bhigwan which are hotbeds for birds should be preserved, as birds are the key species for our ecosystem and are important with regards to the very existence of life.

ART SECTION

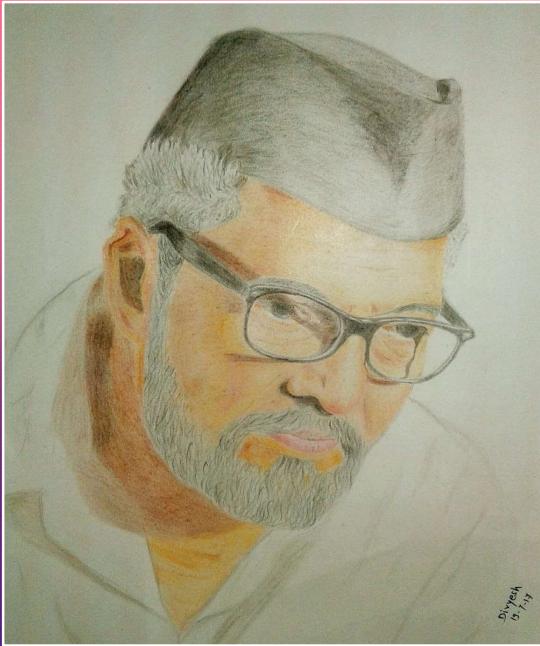
Kamini Gund

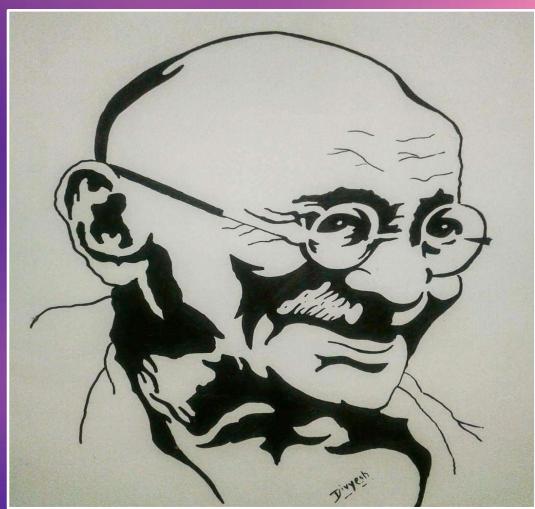
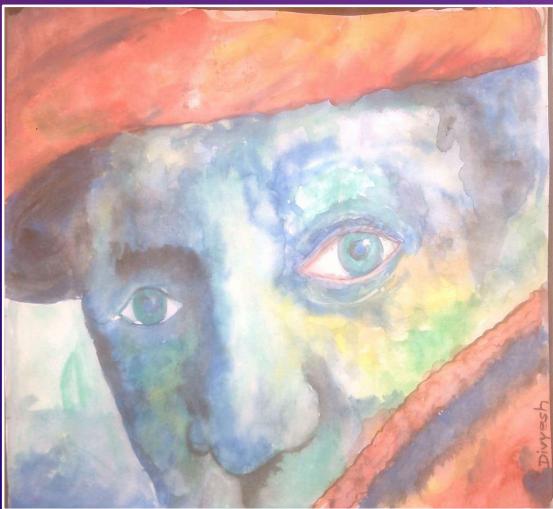

Shubham Sharma

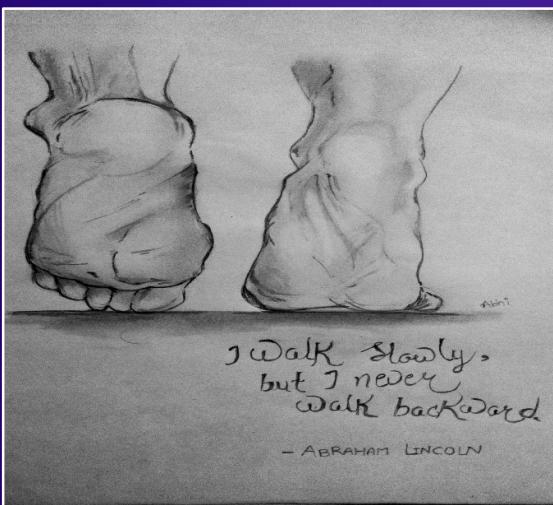

Gautami Nikam

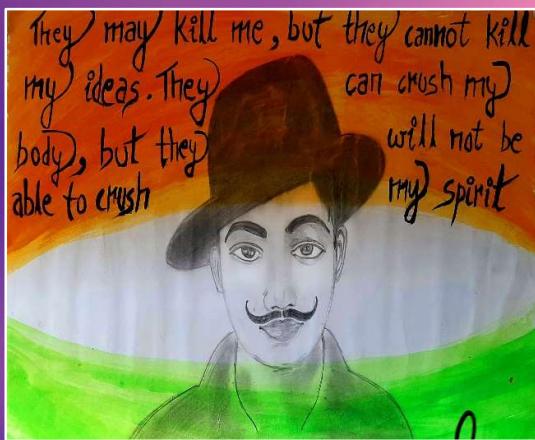

Divyesh Dhurkunde

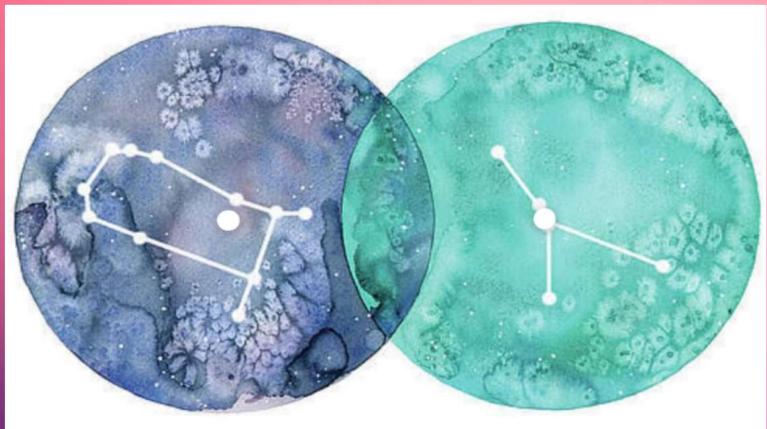

Abhishek Kame

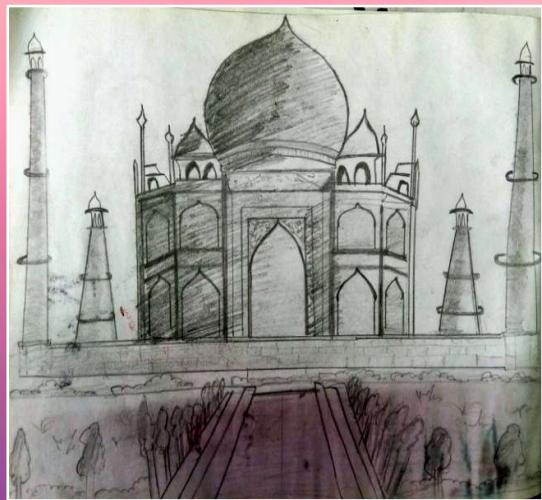

Neha Ahire

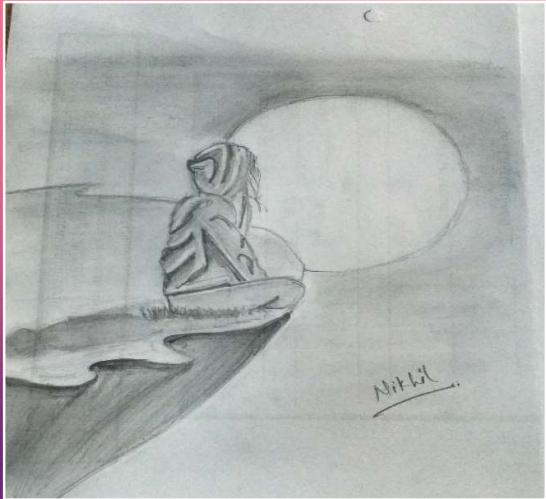
Gargee Sonawane

K Dikshit

Shrisha Sudhir

Nikhil Kasar

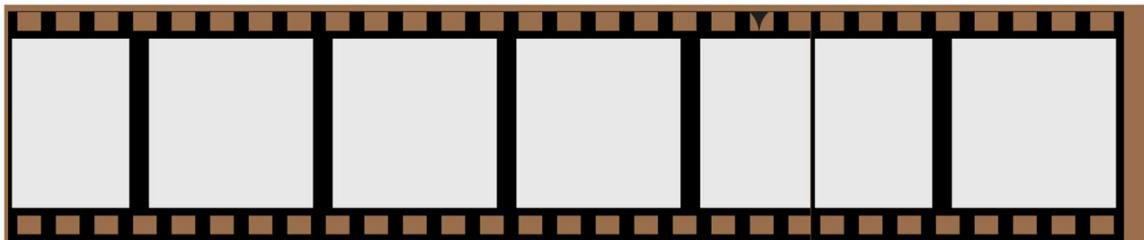

Ritika Ugale

Gayatri Kamble

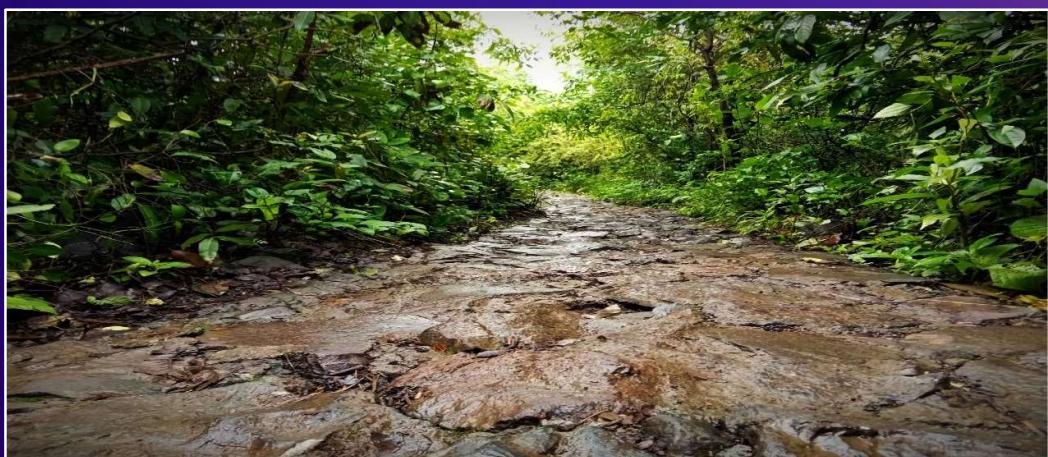

Megha Pardeshi

PHOTOGRAPHY SECTION

DESIGN EDITOR

“Design is not what it looks and feels like.

Design is how it works.”

My experience as a design editor for Mechage 2020 was amazing, being intuitive about learning more things related to creativity, I was motivated to join Mechage. My time in the committee has helped me improvise and enhance my designing skills a lot more. I immensely enjoyed this opportunity given to me, and I am very thankful for that. Can't wait for all the readers to love the magazine as much as we all do!

- Dhanishtha Patole

Third year (Mechanical)

MARATHI SECTION EDITOR

यांत्रिकी शाखेत अभियांत्रिकीचे शिक्षण घेत असताना

मला माझ्या मराठी भाषेत, काहीतरी वेगळं काम करण्याची

आणि नवीन शिकण्याची संधी मिळाली, खरंच मस्त वाटलं.

- उमेश शशिकांत गोसावी

